

กฎหมายศึกษาศาสตร์

ปีที่ ๔ ฉบับที่ ๖
สิงหาคม-กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๒

- การร่วมดำเนินการระหว่างรัฐกับเอกชนในสหภาพยุโรป
- ทำอย่างไรจึงจะเป็นนักร่างกฎหมายที่ดี
โดย นายมีชัย ฤชุพันธุ์
- ข้าราชการเกษียณอายุราชการ ในปีงบประมาณ ๒๕๕๒

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
๑ ถนนพระอาทิตย์

▶ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา โดยกลุ่ม KM Young Elite จัดโครงการพัฒนาขีดความสามารถของนักกฎหมายกฤษฎีกา และเจ้าหน้าที่ของสำนักงาน จำนวน ๓ ครั้ง

ครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ณ ห้องประชุมปรีดี พนมยงค์ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง “ประเทศไทยกับประชาคมอาเซียนในฐานะประธานอาเซียนและเลขาธิการอาเซียน” โดย ดร.วิลาวรรณ มังคละชนะ วิทยากร จากกรมเศรษฐกิจระหว่างประเทศ กระทรวงการต่างประเทศ

ครั้งที่ ๒ ระหว่างวันศุกร์ ที่ ๒๔-วันอาทิตย์ ที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ณ เดอะกรีนเนอรี่ รีสอร์ท จังหวัดนครราชสีมา เรื่อง “มุมมองทางกฎหมายด้านการพัฒนาพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์” และ เรื่อง “การประชุมในที่สาธารณะ” โดย คุณธรรมนิตย์ สุ่มันตกุล คุณปกรณ์ นิลประพันธ์ และคณะวิทยากรจากสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ครั้งที่ ๓ ระหว่างวันพฤหัสบดี ที่ ๖-วันศุกร์ ที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๒ ณ โรงแรมสุโขทัย กรุงเทพมหานคร เรื่อง “ปัญหากฎหมายที่เกี่ยวข้องในการให้สินเชื่อโครงการขนาดใหญ่” โดย ดร.สุรศักดิ์ วาจาสิทธิ์ ที่ปรึกษากฎหมายบริษัท Hunton & Williams และ รศ.สุตา วิศวตพิชญ์ คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

คณะผู้จัดทำ

ที่ปรึกษา

คุณพรทิพย์ จาละ

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

นางจรีญา เจียมวิจิตร

นายอัษฎร จารุจินดา

นายสงขลา วิชัยขัทคะ

รองเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

และกรรมการร่างกฎหมายประจำทุกท่าน

บรรณาธิการ

นางสิรินันท์ ปานเสมศรี

กองบรรณาธิการ

นายโกมล จิรัชย์สุทธิกุล

นายพนพล เภรีฤกษ์

นายปกรณ์ นิลประพันธ์

นายเชวง ไทยยิ่ง

นายธนาววัฒน์ สังข์ทอง

ผู้ช่วยบรรณาธิการ

นางสาวพรเพ็ญ คำนุณวัฒน์

นางกรรณกนก ช่างกลิ่งเหมาะ

นางสาวรัชณี สังข์ทองงาม

นางเกสินี แสงสุวรรณ

นางชุตติมา ใหญ่ไฉ่น้อย

ส่วนช่วยอำนวยความสะดวกและประชาสัมพันธ์

สำนักอำนวยความสะดวก

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เลขที่ ๑ ถนนพระอาทิตย์ เขตพระนคร

กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๐

โทร. ๐ ๒๒๒๒ ๐๒๐๖-๙ ต่อ ๑๒๐๗,

๑๒๐๘

โทรสาร ๐ ๒๒๒๐ ๗๖๓๙

www.krisdika.go.th

www.lawreform.go.th

บทบรรณาธิการ

ก่อนอื่นต้องขอขอบคุณท่านผู้อ่านกฤษฎีกาสารทุกท่านที่ได้กรุณาส่งแบบสอบถามกลับไปที่กองบรรณาธิการ คณะผู้จัดทำรู้สึกยินดีเป็นอย่างยิ่งที่กฤษฎีกาสารได้รับความสนใจจากท่านผู้อ่านทุกภูมิภาคทั่วประเทศ ทั้งภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง และภาคใต้ กองบรรณาธิการ จะได้ทยอยส่งของที่ระลึกตามที่อยู่ที่ท่านแจ้งไว้ สำหรับข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่างๆ กองบรรณาธิการขอน้อมรับและจะได้เริ่มดำเนินการตามข้อเสนอแนะตั้งแต่มบนี้นี้เป็นต้นไป อาทิ เรื่องที่ขอให้นำเทคนิคหรือหลักการในการร่างกฎหมายมาลงในกฤษฎีกาสาร ฉบับนี้จึงได้นำคำบรรยาย เรื่อง “ทำอย่างไรจึงจะเป็นนักร่างกฎหมายที่ดี” ของท่านมีชัย ฤชุพันธุ์ อธิการบดี รัฐมนตรีและประธานวุฒิสภา ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านงานร่างกฎหมาย และเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ทั้งในฝ่ายบริหารและฝ่ายนิติบัญญัติของประเทศ แม้จะเป็นคำบรรยายที่ผ่านมากหลายปีแล้ว แต่เนื้อหาสาระก็ยังคงทันสมัย เป็นหลักการและแนวทางที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกายังคงใช้อยู่ในปัจจุบัน และคิดว่าจะเป็นประโยชน์อย่างมากแก่นักกฎหมายของหน่วยงานภาครัฐ ประชาชนทั่วไป รวมทั้งเจ้าหน้าที่รุ่นใหม่ของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้นำไปใช้ประโยชน์ในการปฏิบัติงาน

สำหรับข้อเสนอแนะอื่นๆ เช่น ขอให้ให้นำคำพิพากษาที่เป็นที่สุดแล้วของศาลปกครอง ศาลรัฐธรรมนูญ กฎหมายใหม่อื่นๆ ทั้งพระราชบัญญัติและกฎหมายลำดับรองต่างๆ ความเห็นทางกฎหมายที่น่าสนใจมาลงในกฤษฎีกาสารนั้น กองบรรณาธิการขอเรียนว่าเนื้อหาในกฤษฎีกาสารมีจำกัด ทำให้ไม่อาจนำเนื้อหาดังกล่าวมาลงไว้ได้ครบถ้วน อย่างไรก็ตามท่านสามารถติดตามดูได้จาก Krisdika Focus ซึ่งเป็นจูลสารแยกต่างหากอีกฉบับ และท่านสามารถเปิดดูข้อมูลทางกฎหมายทั้งหมดได้จากเว็บไซต์ของสำนักงาน www.krisdika.go.th ซึ่งจะเป็นข้อมูลที่ครบถ้วน ถูกต้อง และมีการแก้ไขให้เป็นปัจจุบันอยู่ตลอดเวลา ทางด้านบทความทางกฎหมายนั้น ขอเชิญชวนให้เปิดดูในเว็บไซต์ของสำนักงานอีกแห่ง คือ www.lawreform.go.th

ส่วนแฟนคลับมันเทคโนโลยีสารสนเทศฉบับนี้นำเสนอเรื่องโปรเซสเซอร์ Intel Core 2 Duo ซึ่งเป็นรูปแบบการประมวลผลกลางของเครื่องคอมพิวเตอร์มาใช้ในสำนักงานเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานให้มากขึ้น หวังว่าคงจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่มีความสนใจเทคโนโลยีรุ่นใหม่ และเนื่องจากสิ้นปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๒ สำนักงานมีบุคลากรที่ทรงคุณค่าและปฏิบัติงานมายาวนานกว่า ๓๐ ปี ครบวาระเกษียณอายุราชการถึง ๔ ท่าน กฤษฎีกาสารฉบับนี้จึงได้จัดทำสัปดาห์พิเศษของข้าราชการที่เกษียณอายุราชการทั้ง ๔ ท่าน และปิดท้ายด้วยธรรมะดีๆ จากท่าน ว.วชิรเมธี “ปล่อยสัตว์อย่างไรให้ได้นุญ”

บรรณาธิการ

สารบัญ Contents

กฎหมายต่างประเทศ การร่วมดำเนินการระหว่างรัฐกับเอกชน ในสหภาพยุโรป.....	๒
เรื่องน่ารู้ คำบรรยายของ นายมีชัย ฤชุพันธุ์ เรื่อง ทำอย่างไร จึงจะเป็นนักร่างกฎหมายที่ดี.....	๗
สัปดาห์พิเศษ ข้าราชการเกษียณอายุราชการ ในปีงบประมาณ ๒๕๕๒.....	๑๑
เทคโนโลยีสารสนเทศ โปรเซสเซอร์ Intel Core 2 Duo.....	๑๖
ความเห็นทางกฎหมาย.....	๑๘
เลาะรั้วกฤษฎีกา มาตราการประหยัดพลังงาน ของสำนักงาน คณะกรรมการกฤษฎีกา.....	๒๓

บทความ ข้อความ หรือความคิดเห็นใดๆ ที่ปรากฏในกฤษฎีกาสาร เป็นความคิดเห็นส่วนตัวของผู้เขียน ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาและกองบรรณาธิการ ไม่จำเป็นต้องเห็นพ้องด้วย

การร่วมดำเนินการระหว่างรัฐกับเอกชนในสหภาพยุโรป

▶ สำนักกฎหมายต่างประเทศ

การร่วมดำเนินการระหว่างรัฐกับเอกชน (Public-Private Participation: PPP) ในสหภาพยุโรปหมายถึงรูปแบบสัญญาระหว่างหน่วยงานของรัฐ (public authorities) และองค์กรภาคเอกชนที่มีวัตถุประสงค์ในการจัดให้บริการสาธารณะหรือจัดทำโครงการสาธารณูปโภคพื้นฐานต่างๆ เช่น การขนส่ง การจัดให้บริการสุขภาพหรือจัดให้บริการด้านการศึกษาแก่ประชาชน การจัดให้บริการน้ำประปา หรือการจัดการขยะ เป็นต้น

เหตุที่ประเทศสมาชิกสหภาพยุโรปใช้รูปแบบการร่วมดำเนินการระหว่างรัฐกับเอกชนในการจัดทำโครงการด้านสาธารณูปโภคพื้นฐาน (infrastructure projects) นั้นเกิดจากข้อจำกัดทางด้านงบประมาณของประเทศสมาชิกสหภาพยุโรปและความเชื่อของภาครัฐว่าเอกชนนั้นมีความรู้ (know-how) ที่เป็นประโยชน์ต่อการจัดให้บริการสาธารณะ แต่สิ่งหนึ่งซึ่งเป็นผลโดยตรงจากรูปแบบของการร่วมดำเนินการระหว่างรัฐกับเอกชนนั้น คือ ทรัพย์สินในโครงการจะเป็นทรัพย์สินอื่น

ที่มีใช้ของรัฐ (non-government assets) อันมีผลให้การบริหารจัดการทรัพย์สินนั้นสามารถทำได้คล่องตัว

แม้ว่าในช่วงกว่าสองทศวรรษที่ผ่านมา การร่วมดำเนินการระหว่างรัฐกับเอกชนจะเป็นที่แนวทางที่แพร่หลายในประเทศสมาชิกของสหภาพยุโรปก็ตาม แต่ข้อเท็จจริงนั้นปรากฏว่าในระดับของสหภาพยุโรปไม่ได้มีการตรากฎหมายว่าด้วยเรื่องการร่วมดำเนินการระหว่างรัฐกับเอกชนไว้โดยเฉพาะแต่อย่างใด การดำเนินการระหว่างรัฐกับเอกชนของ

ประเทศสมาชิกสหภาพยุโรปนั้นเพียงแต่ต้องดำเนินการภายใต้หลักพื้นฐานของสนธิสัญญาก่อตั้งสหภาพยุโรป (Treaty of the European Union) ในเรื่องเสรีภาพในการตั้งถิ่นฐาน (freedom of establishment) และเสรีภาพในการจัดให้บริการ (freedom to provide services) (Art. ๔๓ และ Art. ๔๙) และหลักทั่วไปของ Public Procurement Directive ซึ่งครอบคลุมหลักความโปร่งใส หลักการไม่เลือกปฏิบัติ และหลักความได้สัดส่วน ในปี ค.ศ. ๒๐๐๐ European Commission จึงได้ออก Interpretative Communication on Concessions and Community Public Procurement Law โดยรวบรวมหลักเกณฑ์ที่ได้ปรากฏอยู่ในสนธิสัญญาก่อตั้งสหภาพยุโรป Directives และหลักการให้สัมปทานและหลักที่หน่วยงานของรัฐสมาชิก EU ใช้ในการคัดเลือกในการให้สัมปทานแก่เอกชน ซึ่ง Interpretative Communication ดังกล่าวได้แยกรูปแบบของการร่วมการดำเนินงานของระหว่างรัฐกับเอกชนในการให้บริการสาธารณะไว้ ๒ รูปแบบ ดังนี้

อย่างไรก็ดี แม้ว่าประเทศสมาชิกสหภาพยุโรปจะสามารถตรากฎหมายภายในเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ขั้นตอนในการร่วมดำเนินการระหว่างรัฐกับเอกชนได้ก็ตาม ข้อเท็จจริงปรากฏว่าประเทศสมาชิกของสหภาพยุโรปส่วนใหญ่ไม่ได้มีกฎหมายภายในที่กำหนดหลักทั่วไปสำหรับการให้เอกชนร่วมดำเนินการกับรัฐในรูปแบบสัญญาหรือสัมปทานแต่อย่างใด กฎระเบียบที่กำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับการคัดเลือกเอกชนที่จะเป็นคู่สัญญาในสัญญาร่วมดำเนินการระหว่างรัฐกับเอกชนของประเทศสมาชิกสหภาพยุโรปส่วนใหญ่จะเป็นกฎระเบียบที่กำหนดขึ้นในแต่ละกรณี (case by case basis) กรณีจึงเกิดปัญหาในการดำเนินการคัดเลือกเอกชนที่จะเป็นคู่สัญญาในสัญญาร่วมดำเนินการระหว่างรัฐกับเอกชนหรือสัมปทานในแต่ละประเทศสมาชิก ซึ่งมีความแตกต่างกันมากและส่งผลให้การจัดทำบริการสาธารณะในระดับสหภาพ (transnational) โดยรูปแบบของสัญญาร่วมดำเนินการระหว่างรัฐกับเอกชนหรือการให้สัมปทานในสหภาพยุโรปจึงมีต้นทุนในการดำเนินการที่สูง เนื่องจากความไม่ชัดเจนของกฎหมาย

๑) รูปแบบสัญญาหรือสัมปทาน (contractual format)

การร่วมดำเนินการระหว่างรัฐกับเอกชนในรูปแบบสัญญาหรือสัมปทานนั้น สัญญาจะกำหนดความสัมพันธ์ระหว่างรัฐกับเอกชน โดยสัญญาจะกำหนดบทบาทความรับผิดชอบของภาคเอกชนตั้งแต่ในขั้นการออกแบบ จัดหาเงินทุน ดำเนินการ ซ่อมบำรุง และจากการให้บริการสาธารณะ

ในการร่วมดำเนินการระหว่างรัฐกับเอกชนในรูปแบบสัญญาหรือสัมปทานนั้น สหภาพยุโรปได้มีการออก Directive กำหนดขั้นตอนในการดำเนินการคัดเลือกเอกชนที่จะเป็นคู่สัญญาสัญญา แต่ Directive ดังกล่าวจะกำหนดเฉพาะขั้นตอนและระยะเวลาประกาศโฆษณาของหน่วยงานของรัฐของประเทศสมาชิกสหภาพยุโรปเพื่อประกันการแข่งขันระหว่างเอกชน หน่วยงานของรัฐของประเทศสมาชิกสหภาพยุโรปแต่ละประเทศยังคงมีอิสระในการตัดสินใจเลือกเอกชนที่เหมาะสมภายใต้หลักความโปร่งใส หลักความเท่าเทียมกัน และหลักความได้สัดส่วนอันเป็นหลักพื้นฐานที่ปรากฏในสนธิสัญญาก่อตั้งสหภาพยุโรปเท่านั้น

๒) รูปแบบการจัดตั้งองค์กร (institutional format) หรือกิจการร่วมค้า (joint venture)

การร่วมดำเนินการระหว่างรัฐกับเอกชนในรูปแบบนี้จะเป็นการจัดตั้งองค์กรโดยร่วมกันระหว่างหน่วยงานของรัฐของประเทศสมาชิกสหภาพยุโรปกับเอกชนเพื่อให้บริการสาธารณะ ในการร่วมดำเนินการระหว่างรัฐกับเอกชนในรูปแบบนี้ หน่วยงานของรัฐซึ่งเป็นผู้ร่วมดำเนินการจะควบคุมการดำเนินโครงการได้อย่างใกล้ชิดและมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ

ในชั้นการดำเนินโครงการ อีกทั้งยังเป็นการเปิดโอกาสให้หน่วยงานของรัฐเรียนรู้จากประสบการณ์และวิธีการของเอกชนในการดำเนินการด้วย

แม้ว่าตามกฎหมายภายในของประเทศสมาชิกสหภาพยุโรป การจัดตั้งองค์กรระหว่างรัฐกับเอกชนเพื่อให้บริการสาธารณะนั้นจะอยู่นอกขอบกฎหมายว่าด้วยการทำสัญญาทางปกครองหรือการให้สัมปทานก็ตาม แต่โดยที่องค์กรดังกล่าวมีอำนาจหน้าที่ในการให้บริการสาธารณะซึ่งเป็นหน้าที่ของรัฐ การคัดเลือกเอกชนเพื่อร่วมจัดตั้งองค์กรนั้นจึงต้องอยู่ภายใต้หลักพื้นฐานของสนธิสัญญาก่อตั้งสหภาพยุโรปและหลักพื้นฐานอื่นๆ เช่น หลักความโปร่งใส หลักการไม่เลือกปฏิบัติ เช่นเดียวกับการร่วมดำเนินการระหว่างรัฐกับเอกชนในรูปแบบของสัญญาด้วย

อย่างไรก็ดี ในปัจจุบันนั้น กฎหมายภายในของประเทศสมาชิกสหภาพยุโรปว่าด้วยการคัดเลือกเอกชนที่จะร่วมจัดตั้งองค์กรนั้นยังมีความแตกต่างกันอยู่มาก ทั้งในด้านเงื่อนไขขององค์กรที่จะสามารถเข้ามาร่วมกระบวนการคัดเลือกเอกชน การจัดตั้งองค์กร และการกำหนดอำนาจหน้าที่ขององค์กร

ความสัมพันธ์ระหว่างรัฐกับเอกชน ในการร่วมดำเนินการ

ความสัมพันธ์ระหว่างรัฐกับเอกชนในการร่วมดำเนินการในการให้บริการสาธารณะนั้นเป็นความสัมพันธ์ทางสัญญาเช่นเดียวกับสัญญาระหว่างรัฐกับเอกชนภายใต้แนวคิด corporatism ซึ่งเป็นแนวคิดในการร่วมดำเนินการระหว่างรัฐกับเอกชนที่มีมาแต่เดิม แต่สิ่งที่แตกต่างออกไปนั้นคือการร่วมทุนภายใต้แนวคิด corporatism นั้นมีวิวัฒนาการมาจากความคิดที่ว่าทรัพย์สินที่ใช้ในการให้บริการสาธารณะเป็นสาธารณสมบัติ รัฐเป็นผู้จัดให้บริการสาธารณะโดยเอกชนมีฐานะเป็นเพียงผู้จัดหา (supplier) ให้แก่หน่วยงานของรัฐเท่านั้น ผลของแนวคิดนี้ทำให้การให้บริการสาธารณะในอดีตนั้นมีข้อจำกัดทางงบประมาณและส่งผลกระทบต่อคุณภาพของการให้บริการสาธารณะโดยตรง ในขณะที่การร่วมดำเนินการระหว่างรัฐกับเอกชนของประเทศสมาชิกสหภาพยุโรปในปัจจุบันนั้นไม่ได้ยึดอยู่กับเรื่องสาธารณสมบัติตามแนวคิด corporatism ในอดีตอีกต่อไป แต่ได้พัฒนาเป็นแนวคิดใหม่ที่มุ่งเน้นถึงการให้บริการสาธารณะภายใต้สัญญาระหว่างรัฐกับเอกชน โดยในกรณีของสหภาพยุโรปนั้น เอกชนจะมีฐานะเป็น

หุ้นส่วนกับรัฐและมีความสัมพันธ์กับรัฐในลักษณะของความสัมพันธระดับองค์กร โดยเอกชนจะเป็นผู้จัดทำโครงสร้างพื้นฐานและให้บริการสาธารณะในนามของภาครัฐทั้งหมด

ปัญหาของการดำเนินการร่วมระหว่างรัฐกับเอกชน

แม้ว่าการดำเนินการร่วมระหว่างรัฐกับเอกชนตามแนวความคิดใหม่ในสหภาพยุโรปจะมีมากกว่าสองทศวรรษแล้วก็ตาม แต่การดำเนินการร่วมระหว่างรัฐกับเอกชนทั้งในรูปแบบสัญญาและการจัดตั้งองค์กรในสหภาพยุโรปนั้นยังคงมีปัญหาในทางปฏิบัติอยู่มาก โดยปัญหาส่วนใหญ่จะอยู่ในขั้นตอนการคัดเลือกหุ้นส่วนภาคเอกชน ในหลายกรณีหน่วยงานของรัฐของประเทศสมาชิกสหภาพยุโรปประสบปัญหาในการกำหนดเนื้อหา (subject matter) ของสัญญาให้ชัดเจน เนื่องจากความซับซ้อนทางเทคนิคของโครงการ ในปี ค.ศ. ๒๐๐๔ European Council จึงได้ออก Directive 93/37/EEC ซึ่งมีผลให้ประเทศสมาชิกสามารถออกกฎหมายภายในให้หน่วยงานของรัฐใช้วิธีการเจรจาต่อรองในลักษณะแข่งขัน (competitive dialogue) ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐไม่อาจกำหนดรายละเอียดทางเทคนิคที่จะให้บรรลุถึงวัตถุประสงค์ในการจัดทำสัญญาหรือไม่อาจกำหนดเงื่อนไขทางการเงินของโครงการได้

ในกระบวนการเจรจาต่อรองในลักษณะแข่งขัน (competitive dialogue) นั้น หน่วยงานของรัฐจะเปิดการเจรจาแข่งขันกับเอกชนที่สนใจหลายรายไปพร้อมๆ กัน โดยการเจรจาจะมีวัตถุประสงค์ในการหาแนวทางที่เหมาะสมที่สุดสำหรับโครงการดำเนินการร่วมระหว่างรัฐกับเอกชน และเมื่อการเจรจาแข่งขันสิ้นสุดลง หน่วยงานของรัฐจึงจะเชิญเอกชนซึ่งได้ร่วมเจรจาแต่ละรายให้จัดทำข้อเสนอ แล้วจึงเลือกเจรจากับเอกชนรายที่เสนอข้อเสนอที่ให้ประโยชน์ทางเศรษฐกิจมากที่สุดเพื่อกำหนดรายละเอียดของสัญญาหรือสัมปทานอีกครั้งหนึ่ง โดยในการเจรจาครั้งหลังนั้นจะไม่แก้ไขสาระสำคัญของข้อเสนอของเอกชนดังกล่าว

กระบวนการเจรจาในลักษณะแข่งขันนั้นส่งผลให้กระบวนการจัดทำสัญญาร่วมดำเนินการระหว่างรัฐกับเอกชนหรือการให้สัมปทานของประเทศสมาชิกสหภาพยุโรปนั้นมีความยืดหยุ่นและสามารถบรรลุวัตถุประสงค์

ประสงค์ที่กำหนดไว้ได้ แต่ทั้งนี้กระบวนการเจรจานั้นจะต้องสอดคล้องกับหลักความโปร่งใสและหลักการไม่เลือกปฏิบัติและไม่กระทบสิทธิของเอกชนที่ได้รับการรับรองโดยสนธิสัญญาก่อตั้งสหภาพยุโรปด้วย

สำหรับปัญหาของการร่วมดำเนินการในรูปแบบการจัดตั้งองค์กร (institutional format) หรือกิจการร่วมค้า (joint venture) ในสหภาพยุโรปนั้น จากรายงานของ European Commission ได้พบว่า ปัญหาของการร่วมดำเนินการในรูปแบบการจัดตั้งองค์กรของประเทศสมาชิกสหภาพยุโรปหลายประเทศนั้นเกิดจากจัดตั้งองค์กรขึ้นโดยไม่มีกำหนดระยะเวลาหรือมีลักษณะการซึ่งไม่สอดคล้องกับระยะเวลาของสัญญาหรือสัมปทานที่รัฐให้แก่องค์กร ทั้งนี้ เพื่อสร้างแรงจูงใจให้รัฐมอบหมายให้องค์กรดังกล่าวดำเนินการต่อไปเมื่อสิ้นสุดระยะเวลาของสัญญาหรือสัมปทาน ในกรณีที่เป็นการจัดตั้งในรูปแบบของบริษัท บางกรณีหน่วยงานของรัฐซึ่งเป็นหุ้นส่วนในองค์กรดังกล่าวไม่สามารถกำกับหรือควบคุมการดำเนินการขององค์กรได้เท่าที่ควร เนื่องจากการที่หน่วยงานของรัฐซึ่งอยู่ในฐานะผู้ถือหุ้นจะมีสิทธิพิเศษเหนือผู้ถือหุ้นอื่นนั้นไม่มีถกเถียงว่าอาจขัดต่อหลักการไม่เลือกปฏิบัติตามสนธิสัญญาก่อตั้งสหภาพยุโรป นอกจากนี้ การใช้รูปแบบองค์กรในการดำเนินการร่วมระหว่างรัฐกับเอกชนนั้น ยังอาจมีผลกระทบต่อโครงสร้างของผู้ถือหุ้นอีกด้วย เนื่องจากการนำเงินทุน

สรุป

แม้ว่าในปัจจุบันการร่วมดำเนินการระหว่างรัฐกับเอกชนในรูปแบบสัญญาและองค์กรนั้นจะยังคงมีปัญหายู้งี้ก็ตาม แต่ปรากฏการณ์การร่วมดำเนินการระหว่างรัฐกับเอกชนในสหภาพยุโรปนั้นได้ชี้ให้เห็นถึงแนวคิดใหม่ในการให้บริการสาธารณะ ที่ผ่านมานั้นรัฐจะเป็นผู้ให้บริการสาธารณะเองหรือใช้รูปแบบการจัดตั้งหน่วยงานของรัฐขึ้นโดยเฉพาะเพื่อให้บริการสาธารณะ แต่ในปัจจุบันประเทศสมาชิกสหภาพยุโรปหลายประเทศได้ทบทวนแนวทางดำเนินการของภาครัฐในเรื่องดังกล่าวและได้ปรับเปลี่ยนรูปแบบการให้บริการสาธารณะ โดยให้เอกชนเข้าร่วมดำเนินการในฐานะเป็นหุ้นส่วนกับภาครัฐ ซึ่งมีได้จำกัดเฉพาะแต่การใช้เงินทุนจากเอกชนในดังเช่นในอดีตเท่านั้น แต่ได้ขยายไปถึงการให้เอกชนเป็นผู้จัดการทรัพย์สินที่ใช้ในการให้บริการสาธารณะ แนวคิดนี้เป็นแนวทางที่ได้รับการยอมรับโดยประเทศต่าง ๆ ในสหภาพยุโรปและมีแนวโน้มที่จะเพิ่มมากขึ้นต่อไปในอนาคต เนื่องจากเมื่อเปรียบเทียบด้านปริมาณและคุณภาพโครงการที่ภาครัฐเป็นผู้ลงทุนหรือรัฐเป็นผู้ดำเนินการโดยเอกชนเป็นผู้ลงทุนดังเช่นที่ผ่านมาแล้ว แนวคิดใหม่นี้ไม่เพียงแต่จะให้ประโยชน์ทางเศรษฐกิจทั้งกับรัฐและผู้รับบริการเท่านั้น แต่ยังมีผลเป็นการพัฒนาคุณภาพของการให้บริการสาธารณะด้วย

มาลงทุนในองค์กรดังกล่าวนี้ได้อยู่ภายใต้บทบัญญัติของสนธิสัญญาก่อตั้งสหภาพยุโรปว่าด้วยเสรีภาพในการเคลื่อนย้ายทุนซึ่งห้ามมิให้ประเทศสมาชิกสหภาพยุโรปตรากฎหมายที่จะเป็นอุปสรรคต่อการเคลื่อนย้ายเงินทุนภายในสหภาพยุโรป อีกทั้ง หน่วยงานของรัฐของประเทศสมาชิกสหภาพยุโรปยังคงต้องปฏิบัติตามหลักเสรีภาพในการตั้งถิ่นฐาน (freedom of establishment) ตาม Art. ๔๓ และเสรีภาพในการให้บริการ (freedom to provide services) ของสนธิสัญญาก่อตั้งสหภาพยุโรปซึ่งส่งผลให้ประเทศสมาชิกสหภาพยุโรปจะต้องยอมให้ผู้ซึ่งถือสัญชาติของประเทศสมาชิกอื่นเข้ามาถือหุ้นในองค์กรซึ่งทำหน้าที่ในการจัดให้บริการสาธารณะที่เป็นความรับผิดชอบของรัฐ (responsibility of state)

ที่มา : บทความเรื่อง The Development of Public Private Partnerships at European Level ของ Professor Christopher Bovis ซึ่งปัจจุบันดำรงตำแหน่ง Jean Monnet Chair in European and Business Law ที่ Lancashire Law School

คำบรรยายของ* นายมีชัย ฤชุพันธุ์
เรื่อง ทำอย่างไรจึงจะเป็นนักร่างกฎหมายที่ดี
 ณ ห้องสมภพ โทตระภักดิ์ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
 วันอังคารที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๑

นับว่าเป็นความริเริ่มของสำนักงานที่จัดให้มี In-service Training ในลักษณะอย่างนี้ เพราะว่า ในสมัยก่อนที่รุ่นพวกผมมาทำงานที่นี้จะไม่ค่อยต่างเรียนรู้กันเอาเองแล้วช่วยตัวเอง เรียนรู้จากผู้หลักผู้ใหญ่ ได้บ้างเสียบ้าง แต่บังเอิญสมัยก่อนคนน้อยถึงจะเล่นหัวกันอย่างไรก็ยังได้ความรู้เพิ่มพูนขึ้นมาบ้างตามสมควร เพราะจริงๆ แล้วงานร่างกฎหมายเป็นทั้งศาสตร์และเป็นทั้งศิลป์ ที่ว่าเป็นศาสตร์เพราะว่ามีกฎเกณฑ์ กติกา ที่เรียนรู้กันได้ พิสูจน์กันได้ เพียงแต่ไม่ได้พิสูจน์ในลักษณะเคมี จะพิสูจน์ในด้านของความหมายแห่งผลแห่งการเขียนกฎหมายว่า ถ้าเราเขียนอย่างนั้นแล้วผลจะออกมาเป็นอย่างไร กฎเกณฑ์ กติกา เหล่านั้นเป็นกฎเกณฑ์ซึ่งวางกันต่อๆ มาเป็นรุ่นๆ มีวิวัฒนาการบ้างตามแต่วิวัฒนาการของโลกและวิวัฒนาการของตัวกฎหมายนั่นเอง ที่ว่าเป็นศิลป์เพราะว่าจริงๆ นั้นไม่สามารถจะ

เรียนรู้ได้ในเร็ววัน ในทันทีทันใด อย่างที่ใครคนใดคนหนึ่งต้องการ เป็นเรื่องที่จะต้องอาศัยความชำนาญการณ่ค่อยๆ เรียนรู้ และที่สำคัญคือทักษะของคนที่จะมาเป็นนักร่างกฎหมายว่า มีทักษะทางด้านนี้หรือไม่ บางคนอาจจะทำงานด้านกฎหมายเป็น ๒๐ ปี ๓๐ ปี แต่เขียนกฎหมายออกมาไม่เป็นกฎหมาย บางคนทำงานเพียง ๒ ปี ๓ ปี เขียนออกมาเป็นกฎหมาย ถ้าเราอยากจะทำเราพอทำงานที่นี้สักระยะหนึ่งแล้วเรามีทักษะในการทำงานร่างกฎหมายหรือไม่ เราลองเขียนกฎหมายเล่นๆ อะไรรู้ขึ้นมาสักฉบับหนึ่ง เช่น พระราชบัญญัติว่าด้วยการห้ามไว้ผมยาวของผู้ชาย อย่างนี้เป็นต้น เขียนโดยไม่ต้องดูแบบ เขียนเสร็จแล้วก็ให้เพื่อนตรวจ แล้วให้เพื่อนถาม ถ้ามีคำถามที่เรายังไม่ได้ตอบอยู่ในนั้นเกิน ๑๐ คำถาม มีแบบที่เขียนไม่ถูกต้องเกิน ๕ จุด แปลว่าทักษะของเรายังไม่ดีพอ สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่

* จากหนังสือประมวลคำบรรยายของนายมีชัย ฤชุพันธุ์ ประธานวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๓๙ - ๒๕๔๓ เล่ม ๑ และได้ขออนุญาตจากผู้บรรยายแล้ว

ต้องเรียนรู้ค่อยๆ สะสม ไม่สามารถจะติดนิ้วแล้วรู้ได้เอง หรือว่าเก่งได้เอง

ในส่วนที่เกี่ยวกับกฎเกณฑ์กติกาในการร่างกฎหมายนั้น คนที่จะเป็นนักร่างกฎหมายได้นี้ ต้องมีความรู้พื้นฐานกว้างขวางพอสมควร ในเบื้องต้นจะต้องรู้รูปแบบของกฎหมายในแต่ละรูปแบบเขาใช้สำหรับกรณีใด ทำไมเขาจึงใช้รูปแบบอย่างนั้น ถ้อยคำต่างๆ ที่ใช้กันในกฎหมายมีความหมายอย่างไร กว้างแคบแค่ไหน เปลี่ยนแปลงได้หรือไม่ วิธีการเขียนของกฎหมาย Sequence ของกฎหมาย ผลบังคับ บทลงโทษ บทเฉพาะกาล อะไรต่างๆ เหล่านี้ จะต้องเป็นเรื่องซึ่งต้องเรียนรู้ แต่โดยสรุปที่ว่า คนที่จะเป็นนักร่างกฎหมายได้จะต้องมีความรู้กว้างขวางนั้น จะต้องรู้อะไรบ้าง อย่างน้อยที่สุดจะต้องรู้ใน ๗ เรื่อง

เรื่องที่ ๑ คือ ต้องรู้หลักกฎหมายรัฐธรรมนูญ หลักกฎหมายปกครอง และหลักนิติธรรม ๓ หลักนี้จะต้องเป็นสิ่งที่นักกฎหมายจะต้องรู้อย่างขึ้นใจ และรู้อย่างหยิบมาใช้ได้ เพราะอย่างที่เราเรียนมากันในเบื้องต้นจากในมหาวิทยาลัย เราว่ากฎหมายรัฐธรรมนูญนั้นเป็นกฎหมายสูงสุด อะไรที่ไปขัดกับกฎหมายรัฐธรรมนูญก็ใช้บังคับไม่ได้ ในกฎหมายรัฐธรรมนูญเองจะแฝงด้วยหลักกฎหมายปกครอง หลักนิติธรรมอยู่ในตัวด้วย แต่บางทีก็ไม่หมดถึงแม้จะเขียนให้ละเอียดอย่างไรก็ไม่หมด เพราะฉะนั้นหลัก ๒ หลักเราจึงต้องรู้นอกเหนือไปจากที่มีอยู่ในรัฐธรรมนูญ เพื่อที่ว่าเวลาเราร่างกฎหมายออกมาแล้วจะได้ไม่ขัดกับกฎหมายเหล่านั้น

เรื่องที่ ๒ คือ จะต้องรู้โครงสร้างของการบริหารราชการแผ่นดิน นี้ก็ของไม่ยาก อ่านดูคงจะพอเข้าใจ ว่าโครงสร้างของการบริหารราชการแผ่นดินมีอยู่อย่างไร มีกระทรวง ทบวง กรมอย่างไร Hierarchy เป็นอย่างไร และที่สำคัญที่ต้องรู้และจดจำให้แม่นก็คือ กระบวนการในการทำงานของระบบราชการไทยซึ่งเป็นอยู่จริง ไม่ใช่ที่ควรจะเป็น ถามว่า

ทำไมเราต้องรู้ ที่ต้องรู้เพราะว่าถ้าไม่รู้หรือไม่ยอมรับความจริงในสิ่งเหล่านี้ เวลาเขียนกฎหมาย เราจะเขียนตามทฤษฎี ไม่คำนึงถึงว่าแล้วราษฎรจะลำบากมากน้อยแค่ไหน คำว่าราษฎรนี่อย่าไปนึกถึงตาสีตาสา นึกถึงตัวเราเองด้วย เพราะเวลาเราออกจากสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาแล้วเราก็คือราษฎรคนหนึ่ง เดินไปข้างนอกอาจจะไปถูกรถชน อาจจะต้องไปติดต่อกับตำรวจ จะต้องไปติดต่อกับนายทะเบียนที่ไหน เราก็คือราษฎรคนหนึ่ง ถ้าไม่ระมัดระวัง ไม่รู้ว่าการทำงานของราชการจริงๆ เป็นอย่างไร เราเขียนกฎหมายตามทฤษฎี ขึ้นต้นก็ต้องบอกว่าห้ามไม่ให้ผู้ใดกระทำอะไร เว้นแต่จะได้รับอนุญาต แล้วเราก็คงจะไปพบว่าสิ่งเหล่านั้นคือเครื่องมือฆ่าคน เครื่องมือทำให้คนลำบาก แต่ถ้าเราไม่รู้ระบบราชการจริงๆ เขาทำงานกันอย่างไร มีขั้นตอนอย่างไร กว่าจะผ่านจากโต๊ะหนึ่งไปถึงอีกโต๊ะหนึ่งเป็นอย่างไร เวลาร่างกฎหมาย เรานึกถึงสิ่งเหล่านี้ จะทำให้สั้นเข้า เพราะกฎหมายเป็นแม่บท เป็นกฎกติกาที่สังคมจะต้องปฏิบัติตาม เราในฐานะที่จะเป็นผู้เขียนกฎกติกาสังคมนั้น มีโอกาส มีทางเลือกที่จะทำให้กติกานั้นเป็นกติกาที่ดี ที่งาม จะให้โปร่งใสอย่างไร จะให้ลัดขั้นตอนอย่างไร ก็ทำกันเสียที่ตรงกติกา แต่ถ้าไม่รู้ว่าการราชการเขาทำงานกันอย่างไร กติกาก็เขียนมากก็ใช้ไม่ได้ รังแต่จะเป็นภัย

เรื่องที่ ๓ คือ เรื่อง ประเพณี และวัฒนธรรมของไทย เพราะว่าถ้าเราไม่รู้วิถีชีวิตของคนไทย ไม่รู้วัฒนธรรมของไทย เวลาเขียนกฎหมายแล้วลอกมาจากต่างประเทศ ซึ่งมีวิธีคิดกันคนละอย่าง มีวิถีชีวิตกันคนละอย่าง พอมากก็ใช้ไม่ได้ ใช้แล้วไม่เกิดผล แต่ถ้าเรารู้หลักประเพณี รู้หลักวัฒนธรรมไทย ก็เอาสิ่งเหล่านั้นมาปรับเข้า เพื่อให้เข้ากับประเพณี และวัฒนธรรม และวิถีคิดของไทย กฎหมายถึงจะเกิดประสิทธิผล เกิดประสิทธิภาพ ไปดูกฎหมายโบราณๆ เกอะเขาจะมี คำปรารภยาวเหยียดถึงประเพณีที่มาของวิธีดำรงชีวิตของคน แล้วการดำรงชีวิตอย่างนั้นทำให้เกิดผลอะไรขึ้น และทำไมจึงต้องมีกฎหมาย

นั้นๆ อ่านแล้วจะซึ่งเลยว่า อ้อ! วิธีคิดเขาคิดกัน
อย่างนั้น ถ้าเราไม่รู้สิ่งเหล่านี้ เราออกกฎหมาย เราก็
จะได้แต่เลียนแบบมาจากต่างประเทศ จะมีกฎหมาย
หลายฉบับถ้ากลับไปอ่านดู ถึงแม้ว่าเราจะเป็นนักร่าง
กฎหมาย ก็พบว่าลอกเลียนแบบเขามาโดยที่ไม่ได้
นึกถึงเลยว่าคนไทยทำงานอย่างไร แล้วจะสร้าง
ปัญหา กฎหมายหลายฉบับในระยะหลังจะเป็น
กฎหมายที่ค่อนข้างจะเป็นไปตามยุคโลกาภิวัตน์ที่
เลียนแบบมาจากกฎหมายของประเทศต่างๆ แล้ว
บางที่ไม่ได้คิดต่อ แปลเอามาเลย เพราะฉะนั้นภาษา
จะเป็นภาษาค่อนข้างจะวิบัติไปตามภาษาที่แปลมา
ที่สำคัญก็คือว่าเมื่อไปลอกเลียนแบบมาจะลืมนึกถึง
ความเป็นจริงของระบบราชการไทย วิธีคิด วิธีชีวิต
ของคนไทย กฎหมายเหล่านั้นจะเป็นพิษเป็นภัยใน
วันข้างหน้า ไปดูกฎหมายฟอกเงินที่กำลังอยู่ในสภา
จะรู้ว่านั่นคือหายนะในวันข้างหน้า เพราะกฎหมาย
ฟอกเงินจะอยู่บนสมมติฐานที่ว่า ข้าราชการดีพร้อม
มีความซื่อสัตย์สุจริต มีความเที่ยงธรรม มีความ
ตรงไปตรงมา ซาดสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ตัวนั้นก็คือระเบิด
เวลา ถ้าเรานึกว่าจริงๆ เราไม่ได้ถึงขั้นนั้น การเขียน
กฎหมายต้องเขียนอีกแบบหนึ่งไม่ใช่เขียนอย่างนั้น

เรื่องที่ ๔ คือ หลักแห่งการร่างกฎหมาย
นี้เป็นวิชาที่ต้องไปเรียนกัน เข้าใจว่าที่นี้คงมี
การบรรยาย คงบรรยายกันซ้ำแล้วซ้ำเล่าหลายครั้ง

จำได้บ้างไม่ได้บ้าง ซึ่งคงต้องว่าเป็นอีกวิชาหนึ่ง
ต่างหาก แต่ถ้าใครทำงานในกองกรรมาการยกร่าง
กฎหมายทั้งหลาย ก็เป็นแหล่งที่จะเรียนรู้ได้อีกอย่าง
ถ้าหากว่าสนใจที่จะเรียนรู้

เรื่องที่ ๕ คือ ภาษาไทย และภาษา
กฎหมาย ภาษากฎหมายบางทีก็ประหลาดๆ ที่เรา
พูดกันล้อเล่นนี้ “ห้ามไม่ให้” เป็นเชิง negative
ซ้อนกัน แต่นั่นเป็นภาษากฎหมาย เพื่อความศักดิ์
สิทธิ์ด้านกฎหมาย ถ้าเราไม่มีอะไรดีกว่าคงต้องใช้
อย่างนั้นไปเรื่อย ภาษาไทยในรุ่นพวกคุณคงลำบาก
เพราะว่าคุณเติบโตขึ้นมาในยุคที่กระทรวง
ศึกษาธิการไปลอกเลียนแบบวิธีเรียนภาษามาจาก
อเมริกันเรียบร้อยแล้ว คือสอนภาษาไทยในลักษณะ
ภาษาอังกฤษ เพราะฉะนั้นวิธีดูภาษาในคนรุ่นใหม่
จึงแตกต่างไปจากคนรุ่นเก่าซึ่งเขาเรียนจากมูลบท
ซึ่งเป็นพื้นฐานของภาษาไทย แต่ว่าในปัจจุบันไม่ได้
เรียนอย่างนั้นแล้ว ก็ค่อนข้างจะลำบากหน่อย แต่ว่า
ถึงอย่างไรเมื่อเป็นภาษาของเรา เราต้องเรียนรู้
เรียนรู้เมื่อโตขึ้นก็ยิ่งดีกว่า

เรื่องที่ ๖ คือ รู้แหล่งที่ว่าจะหาข้อมูล
เกี่ยวกับวิทยาการสมัยใหม่ได้ที่ไหน ซึ่งเดี๋ยวนี้
ง่ายมาก สมัยก่อนลำบาก สิ่งเดียวที่จะต้องทำคือ
ไปค้นหาตามห้องสมุด เดี่ยวนี้มาบ้อนอยู่ที่โต๊ะแล้ว

กดปุ่มได้ปั๊บ เพราะฉะนั้นก็ง่าย ตรงนี้เกือบจะเรียกว่าไม่ต้องลงทุนลงแรง เพียงแต่ยกนิ้วไปกดปุ่มก็มาแล้วอ่านเอาหนอยเท่านั้นเอง แต่เป็นความจำเป็นที่นักร่างกฎหมายจะต้องเรียนรู้วิทยาการสมัยใหม่ เพราะมีฉะนั้นกฎหมายคุณจะทันสมัยได้อย่างไร ถ้าคุณไม่รู้วาทวิทยาการสมัย ใหม่ก้าวไปถึงขั้นไหนแล้ว เวลาเราพูดถึงคลื่นวิทยุคงไม่ใช่คลื่นแอมตรเซียนอย่างเดิมต่อไปแล้ว จะกลายเป็นคลื่นอะไรๆ ที่เราไม่รู้มีทั้งเลเซอร์ มีทั้งกระแสไฟฟ้าที่ส่งไปตามสายที่กำลังเดินกันอยู่ ออพติกไฟเบอร์อะไรนี่ พวกนี้ถ้าเราไม่รู้เลย ปิดหูปิดตาหมด วิทยาการใหม่เข้ามากฎหมายก็จะไหว ลองไปนึกดูกฎหมายที่เขียนในยุคเก่าๆ ดูประมวลกฎหมายอาญาหรือประมวลกฎหมายแพ่งในรุ่นเก่า ก่อนมีการปรับปรุงแก้ไข ลองนึกดูว่าสิ่งที่เขาเขียนเอาไว้เมื่อ ๕๐-๖๐ ปีที่แล้ว มาปัจจุบันนี้ส่วนมากเรายังไม่พบเลยว่ามีช่องโหว่ตรงไหน ลองนึกถึงคำนิยามของคำว่า “โดยทุจริต” นึกถึงคำนิยามคำว่า “เจตนา” นึกถึงคำนิยามคำต่างๆ “การใช้กำลังประทุษร้าย” มาปัจจุบันนี้ วิศวกรรม การเจริญก้าวหน้าไปมากมาย โครงสร้างระบบอะไรต่างๆ ก็เปลี่ยนไป แต่ลองไปนึกดูถึงคำเหล่านั้น ยัง cover ได้จนถึงปัจจุบัน แปลว่าอะไร แปลว่าวิธีคิดของเขานั้นคิดกันกว้างขวางมาก เรื่องบางเรื่องในประมวลกฎหมายแพ่ง หรือในวิธีพิจารณาความแพ่งที่เขาเขียนกันไว้เมื่อ ๔๐-๕๐ ปีก่อน มายุคนี้เขียนเพื่อที่จะอธิบายเรื่องเดียวกันต้องใช้ถึง ๑๐ มาตรา ๒๐ มาตรา จึงอธิบายเรื่องเดียวกับที่เขาเคยเขียนไว้ในมาตราเดียวกันได้หมด แปลว่าอะไร แปลว่าเรารู้สึกคนโบราณไม่ได้ คนโบราณคิดได้กว้างกว่า นั่นอาจจะเพราะว่าทักษะ และวิธีคิดแตกต่างกัน แต่เราในปัจจุบันก็ได้เปรียบ ถ้าจะใช้ความได้เปรียบนั้น เพราะเรามีแหล่งข้อมูลทางวิทยาการที่ง่ายต่อการเข้าถึง และที่สำคัญก็คือว่า มีคนทำคำอธิบายอะไรๆ ไว้ให้เรียบร้อย สะดวกต่อการที่จะหยิบมาใช้ได้ในทันทีทันใด เราต้องรู้แหล่งของข้อมูลเหล่านั้น เพื่อว่าจะนำมาใช้

เรื่องที่ ๗

ประการสุดท้าย คือ รู้หลักจิตวิทยา และหลักในการเจรจาต่อรอง ถ้ามว่าทำไมจะต้องรู้ ๒ หลักนี้ เพราะเวลาเราร่างกฎหมาย เราต้องเผชิญคนเยอะ เผชิญทั้งคนเบื้องสูงซึ่งมีอำนาจเด็ดขาด กับเผชิญกับคนที่อยู่ในระดับเดียวกับเรา การที่เราจะร่างกฎหมายให้ตรงตามทัศนคติ หรือที่เราคิดว่าดีที่สุดได้นั้น ต้องใช้จิตวิทยาโดยการชี้แนะคนที่มีอำนาจ เพื่อที่จะให้เขาเห็นดีเห็นงามกับเรา ต้องมีหลักในการเจรจาต่อรอง ถ้าอย่างนั้นเราจับไม่ได้ ขยับลงมาอีกหน่อยเราจับได้ไหม แทนที่จะยอมผลิผลตามที่เขาต้องการเสียตั้งแต่ที่แรก ตรงนั้นเป็นศิลปะที่ต้องค่อยๆ ศึกษาและเรียนรู้ไป ถึงจะสามารถใช้ได้ ที่ไม่ควรใช้เลยก็คือว่า เราไม่ควรใช้ความรู้ในการร่างกฎหมายของเราไปชมชู้คนอื่น หรือไปขู่ขี้ขี้เขา จนกว่าเราจะใหญ่จริง ถ้าเรายังไม่ใหญ่จริงอย่าเพิ่งทำอย่างนั้น สิ่งที่ต้องทำก็คือใช้หลักจิตวิทยา ต้องพูดจากับเขาดีๆ เจรจาต่อรองไปต่อรองมา หรือขั้นที่สุดเขียนตามที่เขาต้องการ แล้วชี้ให้เห็นว่าสิ่งที่เขาต้องการนั้นเมื่อเขียนออกมาแล้วจะมีผลร้ายต่างๆ ดังต่อไปนี้ อธิบายให้เขาฟัง นั่นก็คือหลักการเจรจาต่อรอง แล้วเขาจะรู้ว่าทำอย่างไรที่เขาว่าไม่ได้ ต้องลดราวาคอกกันลงไป

นั่นเป็นเรื่องเบื้องต้นที่นักร่างกฎหมายจะต้องรู้ใน ๗ เรื่อง แต่ละเรื่องจะมีคำอธิบาย ที่เป็นสาระสำคัญหรือเป็นเรื่องที่จะต้องไปเรียนรู้กันเองจริงๆ เวลาที่เราจะร่างกฎหมายฉบับใดฉบับหนึ่ง ถ้าเราเป็นคนเริ่มต้นจะลงมือร่าง เรื่องจะไม่ง่ายเหมือนอย่างที่เราทำงานกันอยู่เป็นประจำที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เพราะว่าต้องใช้กระบวนการในการคิด ในการวิเคราะห์อะไรต่างๆ มากมายกว่ากฎหมายจะออกมาเป็นร่างได้ แต่ว่าพวกเรานี่โชคดี พวกเราหนึ่งอยู่กับที่มีคนเขาร่างให้ กระทรวง ทบวง กรม เขาร่างมาให้เสร็จ แล้วเราวิจารณ์จากร่างที่เขาทำ เราก็จะบอกว่าตรงนั้นไม่ดี ตรงนี้ไม่ดี แต่เขาคิดของเขาเรียบร้อยแล้ว แต่แม้กระนั้นสิ่งที่เราจะต้องดู ก็ไม่ใช่เรื่องเล็กๆ เป็นเรื่องใหญ่เหมือนกัน ถ้าเราจะดูให้ดี

(อ่านต่อฉบับหน้า)

ข้าราชการเกษียณอายุราชการ ในปีงบประมาณ ๒๕๕๒

วันคืนผันผ่าน กาลเวลาไม่อาจหยุดยั้ง วาระเกษียณอายุราชการของผู้รับราชการหมื่นเวียน มาอีกครั้งในเดือนกันยายน พ.ศ. ๒๕๕๒ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีผู้ครบวาระเกษียณอายุราชการ ในปีนี้ จำนวน ๔ ท่าน ซึ่งล้วนเป็นบุคคลที่สร้างความรัก ความผูกพัน และตำนานให้กล่าวขานถึงใน สำนักงานมายาวนานกว่า ๓๐ ปี โดยเป็นผู้บริหารระดับสูง ๒ ท่าน ได้แก่ นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนศานต์ อดีตเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา ปัจจุบันดำรงตำแหน่งที่ปรึกษาสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (นิตินทรคุณวุฒิ) และนางจรรยา เจียมวิจิตร รองเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา ส่วนอีก ๒ ท่าน เป็นเจ้าหน้าที่อาวุโส ได้แก่ นางสมคิด พรสวัสดิ์ เจ้าหน้าที่งานธุรการอาวุโส สำนักกฎหมายปกครอง และ นางจิราลักษณ์ สุวรรณสัมพันธ์ เจ้าหน้าที่งานการเงินและบัญชีชำนาญงาน ส่วนการคลัง สำนักอำนวยการ เพื่อเป็นการระลึกถึงคุณงามความดีของบุคคลทั้ง ๔ ท่าน และให้บุคลากรหรือน้องๆ รุ่นหลัง ในสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ทราบถึงประวัติการทำงาน การปฏิบัติตนอันจะเป็นแบบอย่างที่ดีในการทำงานต่อไป สฎีพิเศษจึงขอนำเสนอเรื่องราวโดยสังเขปของทั้ง ๔ ท่าน ไว้ ณ โอกาสนี้

นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนศาสตร์

ที่ปรึกษาสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เกิดเมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๓๒ ที่ ต.ท่าวัง อ.เมือง จ.นครศรีธรรมราช สำเร็จการศึกษา

- นิติศาสตรบัณฑิต เกียรตินิยมดี จากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- เนติบัณฑิต จากสำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา
- Master of Civil Law จาก Tulane University สหรัฐอเมริกา
- Master of Laws จาก University of Michigan สหรัฐอเมริกา

ผ่านการอบรมหลักสูตรต่างๆ ทั้งจากประเทศ ฝรั่งเศสและสหรัฐอเมริกา

- ปี พ.ศ. ๒๕๕๓ ได้รับพระราชทานปริญญา นิติศาสตรดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์ จากมหาวิทยาลัยรามคำแหง
- ปี พ.ศ. ๒๕๕๔ เป็นศาสตราจารย์พิเศษ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- อบรมหลักสูตรนักบริหารระดับสูง รุ่นที่ ๑๗
- วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร รุ่นที่ ๓๗

เริ่มบรรจุเข้ารับราชการเมื่อวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๑๔ ตำแหน่งนิติกรตรี กองประมวลกฎหมาย เป็นคนหนุ่มไฟแรงที่กล้าคิด กล้าทำ ใฝ่เรียนรู้ อยู่ตลอดเวลา จึงมีความเจริญก้าวหน้า ในหน้าที่ การงานอย่างรวดเร็ว โดยได้ขึ้นดำรงตำแหน่ง ผู้อำนวยการกองร่างกฎหมายในวัยเพียง ๒๗ ปี เศษ และดำรงตำแหน่งเลขาธิการคณะกรรมการ กฤษฎีกาเมื่ออายุเพียง ๕๑ ปี ซึ่งในขณะที่เป็น เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา ในปี พ.ศ. ๒๕๔๒

มีการจัดตั้งศาลปกครองเป็นผลให้บุคลากรของ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกากว่าครึ่งหนึ่ง โอนย้ายไปปฏิบัติงาน ทำให้ท่านในฐานะผู้บริหาร สูงสุดของสำนักงานต้องรับภาระที่หนักมาก แต่ท่านก็ สามารถบริหารจัดการให้งานสำเร็จลุล่วงไปได้ตาม กำหนดระยะเวลา ผลงานเป็นที่ประจักษ์แก่ผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ทำให้มูลนิธิพันเอกจินดา ณ สงขลา ได้มอบรางวัลบุคคลผู้มีส่วนสำคัญยิ่งในการปรับ บทบาทภารกิจและโครงสร้างส่วนราชการเพื่อรองรับ การปฏิรูประบบราชการ

และจากการที่ท่านรับภาระหน้าที่ที่หนักมาก ในช่วงเวลานั้น จึงทำให้ท่านประสบปัญหาด้าน สุขภาพ ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งเลขาธิการ คณะกรรมการกฤษฎีกาต่อไปได้ แต่ด้วยความรู้ ความสามารถของท่าน จึงได้รับการแต่งตั้งให้ดำรง ตำแหน่งที่ปรึกษาสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ในปี พ.ศ. ๒๕๔๗ จนถึงวาระเกษียณอายุราชการ ในปีนี้

นอกจากจะเป็นคนที่มีความรับผิดชอบ ในหน้าที่การงานสูงแล้ว ท่านยังเป็นนักวิชาการที่มี ผลงานวิชาการด้านกฎหมาย ทั้งตำรากฎหมาย บทความและงานวิจัยกฎหมายอีกมากมาย แสดง ให้เห็นว่าท่านเป็นทรัพยากรบุคคลที่ทำคุณประโยชน์ ไว้ให้กับประเทศชาตินานัปการ เป็นอีกหนึ่งความ ภาคภูมิใจของพวกเราชาวกฤษฎีกา

นางจริยา เจียมวิจิตร

รองเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

เกิดเมื่อวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๓๒ ที่ ต.มหาสอน อ.บ้านหมี่ จ.ลพบุรี
สำเร็จการศึกษา

- นิติศาสตรบัณฑิต จากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- ประกาศนียบัตรหลักสูตร Intensive English จาก The University of New South Wales Institute of Languages ประเทศออสเตรเลีย โดยทุนโคลัมโบ
- หลักสูตรจิตวิทยาความมั่นคง รุ่นที่ ๔๒
- หลักสูตรนักรับราชการระดับสูง รุ่นที่ ๑๓
- วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร รุ่นที่ ๓๘

เริ่มบรรจุเข้ารับราชการเมื่อวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๑๕ ตำแหน่งนิติกรตรี กองร่างกฎหมาย และปฏิบัติหน้าที่เลขานุการของเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา ในขณะนั้นคือ ศ.ดร.สมภพ โทตระกิตย์ ด้วยอีกหน้าที่หนึ่ง ท่านเป็นผู้มีความกระตือรือร้นสนใจใฝ่รู้ในเรื่องต่างๆ รอบตัวอยู่เสมอจึงมีความเจริญก้าวหน้าในหน้าที่การงานมาเป็นลำดับ เคยดำรงตำแหน่งสำคัญๆ เช่น ผู้ช่วยหัวหน้ากองร่างกฎหมาย เลขานุการกรรมการร่างกฎหมาย ผู้ช่วยเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา กรรมการร่างกฎหมายประจำ และตำแหน่งสุดท้ายคือ รองเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

ในด้านการเมือง ท่านได้รับความไว้วางใจให้ปฏิบัติหน้าที่สำคัญๆ มากกว่า ๒๐ ปี โดยใน ปี พ.ศ. ๒๕๒๐ ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยเลขานุการรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ในสมัยที่ ศ.ดร.สมภพ โทตระกิตย์ ดำรงตำแหน่งรองนายกรัฐมนตรี พร้อมๆ ไปด้วยกับการทำหน้าที่เลขานุการกรรมการร่างกฎหมายของสำนักงานด้วย ต่อมาได้ปฏิบัติหน้าที่ช่วยราชการในสายงานเลขานุการของรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (นายมีชัย ฤชุพันธุ์) ในภายหลังดำรงตำแหน่ง รองเลขาธิการนายกรัฐมนตรี (ฝ่ายการเมือง) และได้กลับมาปฏิบัติงานในตำแหน่งผู้ช่วยเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา ในปี พ.ศ. ๒๕๓๕

ตลอดระยะเวลาที่ท่านรับราชการมาเป็นเวลากว่า ๓๗ ปี ท่านปฏิบัติงานด้วยความมุ่งมั่น ยึดมั่นในผลประโยชน์ของประเทศชาติและความถูกต้องเป็นธรรม ทั้งในหน้าที่ข้าราชการประจำ และข้าราชการการเมือง และด้วยความที่ท่านเป็นผู้มีวิสัยทัศน์ จึงทำให้ท่านเป็นผู้บริหารที่เป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง มีความรอบรู้ทั้งในทางวิชาการ กฎหมาย การบริหารที่มีความถูกต้อง แม่นยำทั้งทางลึกและกว้าง โดยเฉพาะอย่างยิ่งงานด้านบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศ ในฐานะที่เป็นผู้บริหารเทคโนโลยีสารสนเทศระดับสูง (CIO) ของสำนักงาน ท่านเป็นผู้ริเริ่มโครงการต่างๆ ในสำนักงาน อาทิ กลุ่มเกษตรอินทรีย์ กลุ่มคนรักต้นไม้ และโครงการอื่นๆ ตามแนวพระราชดำริอีกหลายโครงการ ท่านเป็นแบบอย่างที่ดี ยึดมั่นในหลักธรรมของพระพุทธศาสนา และมีความมุ่งมั่นที่จะให้บุคลากรของสำนักงานเรียนรู้ธรรมะเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตอย่างมีความสุข นับได้ว่าท่านเป็นบุคคลที่เพียบพร้อมด้วยคุณงามความดีสมกับเป็นข้าราชการของแผ่นดิน

นางสมคิด พรสวัสดิ์

เจ้าพนักงานธุรการอาวุโส

เกิดเมื่อวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๑๑ ณ ต.สามชุก จ.สุพรรณบุรี
สำเร็จการศึกษา

- โรงเรียนสามชุกรัตนโกศารามและได้เข้ารับการอบรมหลักสูตร “ธรรมาภิบาลของผู้บริหารระดับกลาง สำหรับหน่วยงานด้านกฎหมายในภาครัฐและเอกชน”

เริ่มเข้ารับราชการเมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๑๔ ในตำแหน่งพนักงานพิมพ์ดีด ชั้นจัตวา เป็นผู้ปฏิบัติงานอยู่ในเกณฑ์ดี มีความประพฤติเรียบร้อย มนุษยสัมพันธ์ดี ซึ่งเป็นคุณสมบัติสำคัญประการหนึ่งของผู้ที่ปฏิบัติงานอยู่ในสายสนับสนุน

ในปี พ.ศ. ๒๕๒๒ สำนักงานได้รับโอนเรื่องราวร้องทุกข์มาจากสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี คุณสมคิดได้รับความไว้วางใจจากผู้บังคับบัญชา ให้เป็นเจ้าหน้าที่รับเรื่องราวร้องทุกข์ ด้วยเหตุผลที่คุณสมคิดเป็นคนใจเย็น ยิ้มแย้มแจ่มใส ซึ่งคุณสมคิดทำหน้าที่ได้เป็นอย่างดี และในอีกหลายๆ กิจกรรมของสำนักงาน คุณสมคิดมักจะได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่เป็นเสมือนฝ่ายต้อนรับของสำนักงานเสมอมา ด้วยความเพียบพร้อมทั้งด้านความรับผิดชอบต่อหน้าที่ราชการและการประพฤติปฏิบัติงานเป็นอย่างดี ในปี พ.ศ. ๒๕๓๒ คุณสมคิดจึงได้รับเลือกให้เป็น “ข้าราชการดีเด่น” ของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา คุณสมคิดมีความเจริญก้าวหน้าในหน้าที่การงานมาเป็นลำดับ ปี พ.ศ.

๒๕๔๐ ได้เลื่อนขึ้นดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่บริหารงานธุรการ ๕ งานธุรการทั่วไป สำนักงานเลขาธิการกรมปฏิบัติหน้าที่หัวหน้าฝ่ายสารบรรณ จากนั้นได้รับการแต่งตั้งเป็นเจ้าหน้าที่บริหารงานธุรการ ๖ งานธุรการทั่วไป กองพัฒนาวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง และขึ้นเป็นเจ้าหน้าที่บริหารงานธุรการ ๗ สำนักกฎหมายปกครอง ในปี พ.ศ. ๒๕๔๙ ปัจจุบันดำรงตำแหน่งเจ้าพนักงานธุรการอาวุโส สำนักกฎหมายปกครอง

โดยที่คุณสมคิดเป็นผู้ใหญ่ที่ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีและเป็นที่รักของคนในสำนักงานในปี พ.ศ. ๒๕๕๒ จึงได้รับการลงคะแนนเลือกจากน้องๆ ในสำนักงานให้เป็น “ขวัญใจกฤษฎีกา” ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความเป็นบุคลากรที่มีคุณค่าตลอดระยะเวลา กว่า ๓๘ ปีที่รับราชการ นับเป็นหนึ่งความภาคภูมิใจของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาที่มีข้าราชการที่ดีควรแก่การยกย่องเช่น คุณสมคิด พรสวัสดิ์

นางจิราลักษณ์ สุวรรณสัมพันธ์

เจ้าพนักงานการเงินและบัญชีชำนาญงาน

เกิดเมื่อวันที่ ๑๒ สิงหาคม ๒๕๓๒

สำเร็จการศึกษา

- โรงเรียนสตรีศรีสุริโยทัย พณิชยการสีลม และวิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

เริ่มรับราชการ เมื่อวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๑๒ ในตำแหน่งเสมียนพนักงานชั้นจัตวา รับผิดชอบการเบิกจ่ายพัสดุ และจัดทำฎีกาขออนุมัติเบิกจ่ายเงินของสำนักงาน ต่อมาได้เลื่อนขึ้น ดำรงตำแหน่งพนักงานการเงินและบัญชี เจ้าหน้าที่การเงินและบัญชี ๕ ตามลำดับ ปัจจุบันดำรงตำแหน่งเจ้าพนักงานการเงินและบัญชีชำนาญงาน ส่วนการคลัง สำนักอำนวยการ

คุณสมบัติที่สำคัญของผู้ปฏิบัติงานด้านการเงิน การคลังและพัสดุ ต้องประกอบด้วย ความละเอียดรอบคอบ ความเป็นระเบียบ ความช่างสังเกต ยึดมั่นในความถูกต้องตามกฎระเบียบของ ทางราชการ ซึ่งจะเห็นได้ว่าคุณสมบัติเหล่านี้มีอยู่อย่างครบถ้วนในตัวคุณจิราลักษณ์ นอกจากนี้ คุณจิราลักษณ์ยังเป็นแบบอย่างที่ดีของผู้ที่ใช้วัสดุ อุปกรณ์ต่างๆ อย่างคุ้มค่า ในการเบิกจ่ายพัสดุ คุณจิราลักษณ์จะตรวจสอบอย่างละเอียดจนแน่ใจว่าผู้เบิกได้ดำเนินการถูกต้องและนำไปใช้งานราชการจริงๆ จึงจะยอมให้เบิก

ถึงแม้ว่าคุณจิราลักษณ์จะเป็นคนที่พูดจาตรงไป ตรงมาและดูเป็นคนที่มีความเข้มงวดในหน้าที่

ความรับผิดชอบ แต่ในมุมส่วนตัวแล้วคนใกล้ชิดจะทราบดีว่าคุณจิราลักษณ์เป็นคนมีน้ำใจ เป็นผู้ใหญ่ใจดีของน้องๆ โดยจะถูกเรียกขานด้วยความรักว่า “ป้าจิรา” ป้าจิรามักจะมีดอกไม้ ต้นไม้และขนมมาแจกคนใกล้ชิดอยู่เสมอไม่ว่าจะเป็นผู้ใหญ่หรือเด็ก ตลอดระยะเวลากว่า ๔๐ ปีที่ป้าจิรา รับราชการในสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ได้ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่อย่างซื่อสัตย์สุจริตยึดมั่นในความถูกต้องเสมอมา สมควรได้รับการยกย่องเป็นแบบอย่างที่ดีแก่คนรุ่นต่อไป

แต่การเกษียณอายุราชการของบุคคลทั้งสี่ท่านก็ไม่ทำให้ทุกท่านต้องห่างเหินกับสำนักงานอย่างสิ้นเชิง เพราะทักษะ ความรู้ ความเชี่ยวชาญในงานที่มีอยู่ของแต่ละท่านยังสามารถก่อให้เกิดประโยชน์แก่สังคมได้ และบางท่านก็ยังคงใช้ความรู้ ความสามารถช่วยราชการของสำนักงานต่อไป และถึงแม้บางท่านจะไม่ได้มาช่วยราชการที่สำนักงานอย่างเป็นทางการ แต่ก็ยังคงไม่ทอดทิ้งและแวะเวียนมาเยี่ยมเยียน และเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมของสำนักงานเหมือนเช่นเดิม กฤษฎีกาสารขอเป็นตัวแทนน้องๆ ในสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา อวยพรให้ทั้งสี่ท่านมีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรง มีสุขภาพจิตที่ดี มีความสุข อยู่เป็นที่พึงและเป็นขวัญกำลังใจของน้องๆ ในสำนักงานไปอีกนานเท่านาน

โปรเซสเซอร์ Intel Core 2 Duo

▶ ส่วนสารสนเทศ สำนักอำนวยการ

ปัจจุบันเจ้าหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาจะใช้ระบบสารสนเทศในการแจ้งเวียนข่าวสาร ปฏิบัติงาน ส่งข้อมูล และสืบค้นข้อมูลที่ใช้ในการปฏิบัติงาน ซึ่งบางครั้งอาจก่อให้เกิดปัญหาในเรื่องความล่าช้าเมื่อมีการใช้ระบบพร้อมกันทั้งสำนักงานเป็นจำนวนมาก สำนักงานจึงได้ดำเนินการปรับปรุงซอฟต์แวร์ของสำนักงานเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานให้มากขึ้น โดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ส่วนบุคคลแบบตั้งโต๊ะ (Desktop) และคอมพิวเตอร์ส่วนบุคคลแบบพกพา (Notebook) ที่มีหน่วยประมวลผลกลางแบบใหม่ที่ชื่อว่า โปรเซสเซอร์ Intel Core 2 Duo โปรเซสเซอร์นี้เป็นหน่วยประมวลผลกลางของคอมพิวเตอร์ที่ผลิตโดยบริษัทอินเทล (Intel) มีความคุ้มค่าทั้งด้านประสิทธิภาพการทำงานและการประหยัดพลังงาน Core2 หมายถึงการใช้เทคโนโลยีการผลิต Intel Core Microarchitecture (รุ่นที่ 2) DUO หมายถึง Dual core CPU เป็นหน่วยประมวลผลกลางแบบสองแกน คุณสมบัติใหม่ที่เพิ่มเข้ามาในโปรเซสเซอร์นี้มีรายละเอียดดังนี้

สร้างขึ้นโดยใช้เทคโนโลยีการผลิตชิปในขนาด 45 นาโนเมตร เป็นมาตรฐานใหม่ของอุตสาหกรรมโดย Intel ใช้เทคโนโลยี High-k metal gate silicon รวมถึงเทคโนโลยีที่พัฒนาเพิ่มขึ้นบนพื้นฐาน Microarchitecture บรรจุกุทธานซิสเตอร์ขนาดเล็กที่มีระยะห่างที่ 45 นาโนเมตรด้วยวัตถุดิบแบบใหม่บนแผ่นซิลิกอนและสารตัวนำ High-k การที่โปรเซสเซอร์มีขนาดเล็กลงทำให้ได้ประสิทธิภาพในการถ่ายเทไฟฟ้าที่ดีขึ้นร้อยละ 30 ความเร็วในการเปลี่ยนสลับกระแสไฟฟ้าดีขึ้นร้อยละ 20 ลดอัตราการรั่วของไฟฟาระหว่างทรานซิสเตอร์ 5 เท่า ลดการเป็นสนิมบนตัวทรานซิสเตอร์มากกว่า 10 เท่า เนื่องจากกระแสไฟฟ้าที่ใช้ในการทำงานน้อยลง และสามารถใช้งานได้นาน

ยาวนานเมื่อใช้กับแบตเตอรี่ของคอมพิวเตอร์ส่วนบุคคลแบบพกพา มีทรานซิสเตอร์ 410 ล้านตัวโดยประมาณที่บรรจุอยู่ในโปรเซสเซอร์แบบ Core2

เทคโนโลยี Intel Wide Dynamic Execution ที่จริงแล้ว Dynamic Execution เป็นเทคนิคในการเพิ่มประสิทธิภาพของการทำงานกับชุดคำสั่ง กล่าวคือ Dynamic Execution ช่วยให้โปรเซสเซอร์สามารถวิเคราะห์ข้อมูลเชิงลึกได้อีกทั้งยังทำนายชุดคำสั่งในลำดับถัดไปได้อย่างมีประสิทธิภาพซึ่งเทคนิคดังกล่าวมีมาตั้งแต่เพนเทียมในตระกูล P6 อย่าง เพนเทียมทู เพนเทียมทรี และเพนเทียมโฟร์ นอกจากนี้ Intel ยังปรับปรุงขั้นตอนการทำงานเกี่ยวกับการทำนายของคำสั่ง branch (คำสั่งให้แยกไปทำงาน ณ จุดใดจุดหนึ่งตามคำสั่งในโปรแกรมหรือชุดคำสั่ง) ควบคู่ไปด้วยเพื่อให้ระบบการประมวลผลมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น สำหรับ Dynamic Execution ได้ถูกพัฒนาเรื่อยมาจนกระทั่งมาถึงยุคของ Wide Dynamic Execution ซึ่งจะช่วยให้โปรเซสเซอร์สามารถทำงานกับชุดคำสั่งได้มากกว่าหนึ่งคำสั่ง โดยใช้เพียงหนึ่งรอบสัญญาณนาฬิกาเท่านั้น แนนอนว่าเป็นการปรับปรุงในเรื่องของการประมวลผลข้อมูลที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับประสิทธิภาพโดยรวมของโปรเซสเซอร์ รวมทั้งการจัดสรรพลังงานให้กับระบบประมวลผล

วงจร Intel Intelligent Power Capability เป็นชื่อเรียกวจรหลักภายในซึ่งใช้สำหรับจัดการใช้พลังงานจากส่วนต่างๆ แยกจากกัน (โปรเซสเซอร์ในแต่ละแกนหลักจะถูกแบ่งเป็นส่วนย่อยๆ โดยเชื่อมต่อกันด้วยบัสขนาดเล็ก) โดยที่โปรเซสเซอร์นั้นสามารถหยุดการทำงานของระบบย่อยที่ไม่ได้ถูกใช้งานเพื่อเป็นการลดพลังงานไปในตัว นอกจากนี้ภายในยังติดตั้งวงจรตรวจจับความร้อนพิเศษลงไปเพื่อวัดอุณหภูมิ

ภาพแสดงถึง โปรเซสเซอร์ Intel Core 2 Duo E7300 2.66 GHz รุ่นใหม่

ภาพแสดง โปรเซสเซอร์ Intel Pentium 4 630 3.00 GHz รุ่นเก่า

ภายในเฉพาะจุด หากว่าส่วนใดมีอุณหภูมิสูงมากๆ จนถึงจุดที่กำหนดเอาไว้ ระบบก็จะแจ้งเตือนให้กับผู้ใช้ได้ทราบทันที โดยมีเมนบอร์ดคอยส่งสัญญาณเตือนไปยังซอฟต์แวร์ยูทิลิตี้ที่ติดตั้งเอาไว้

ระบบ Intel Advanced Smart Cache “Cache” เป็นหน่วยความจำขนาดเล็กที่มีความเร็วสูงซึ่งเก็บข้อมูลหรือคำสั่งที่ถูกเรียกใช้หรือเรียกใช้บ่อยๆ อยู่ระหว่างหน่วยประมวลผลและหน่วยความจำหลักของเครื่องคอมพิวเตอร์ โปรเซสเซอร์ที่ใช้สถาปัตยกรรมนี้ สามารถที่จะแชร์ L2 cache (หน่วยความจำแคชระดับสอง) ระหว่างคอร์กันได้ ซึ่งมีข้อดีคือ คอร์ทั้งสองสามารถใช้ประโยชน์จากหน่วยความจำแคชนี้ได้เท่าเทียมกัน โดยในระหว่างที่คอร์ใดคอร์หนึ่งยังไม่ได้ทำงานนั้น จะมีการเข้าไปตรวจสอบภายใน L2 cache ว่ามีข้อมูลที่ไม่จำเป็นหรือไม่ได้ใช้งานค้างอยู่หรือไม่และจะกำจัดเอาข้อมูลเหล่านั้นออกไป ซึ่งหากว่าคอร์ทั้งสองเริ่มทำงานพร้อมๆ กัน หน่วยความจำ Cache นี้ก็จะแบ่งทรัพยากรไปให้อย่างเท่าเทียมตามสัญญาณที่ร้องขอมาจากคอร์แต่ละตัวทันที หากเป็นการประมวลผลร่วมกันของแต่ละคอร์ข้อมูลหรือผลลัพธ์ที่ได้จะถูกนำไปเก็บครั้งเดียวที่ส่วนของ Shared L2 Cache ซึ่งจะไม่มีการเก็บข้อมูลซ้ำซ้อนกันให้เสียเวลาอีกต่อไป ผลลัพธ์ที่ได้ก็คือ ระบบประมวลผลที่ให้ประสิทธิภาพสูงมากเป็นพิเศษ

เทคโนโลยี Intel smart Memory Access

เป็นกระบวนการทำงานพิเศษที่สามารถตรวจสอบและแยกแยะได้ว่าคำสั่งหรือข้อมูลใดที่จะประมวลผลก่อนหรือหลังก็จะถูกจัดลำดับไว้อย่างดีเพื่อส่งต่อไปให้โปรเซสเซอร์ในลำดับต่อไป ตรงส่วนนี้เป็นการทำงาน

ร่วมกันของตัวโหนดคำสั่งแบบพิเศษที่ได้รับอนุญาตให้ติดต่อกับข้อมูลภายใน Cache ได้ทันที และระบบจัดลำดับคำสั่งที่ต้องมีการไหลตเข้าและดึงข้อมูลออกตลอดเวลา เมื่อทั้งสองส่วนนี้มีอิสระในการทำงานมากขึ้นมีความฉลาดและสามารถจัดการบางอย่างได้ด้วยตัวเอง สิ่งก็ตามมาก็คือ สมรรถนะโดยรวมของโปรเซสเซอร์ที่สูงขึ้นอย่างมาก

เทคโนโลยี Intel Advanced Digital Media Boost

คือ ชุดคำสั่งพิเศษ SSE ที่ใช้จัดการเกี่ยวกับงานด้านมัลติมีเดีย ซึ่งการเพิ่มชุดคำสั่งเหล่านี้ลงไปหน่วยประมวลผลจะช่วยให้แอปพลิเคชันที่เกี่ยวกับรูปภาพ วิดีโอ เสียง และการเข้ารหัสข้อมูลทำงานได้อย่างรวดเร็ว เดิมการจัดการชุดคำสั่งพิเศษเป็นแบบ 32 บิต และ 64 บิต ปัจจุบันชุดคำสั่ง SSE เป็นแบบ 128 บิตประมวลผลคำสั่งได้ภายใน 2 รอบสัญญาณนาฬิกา โดยทุกๆ 2 รอบนี้ จะแบ่งขั้นตอนการทำงานเอาไว้ 2 ส่วน โดยรอบแรกเอาไว้สำหรับคำนวณชุดคำสั่ง 64 บิตแรก และอีกหนึ่งรอบที่เหลือเอาไว้สำหรับคำนวณอีก 64 บิตหลัง ซึ่งลักษณะการคำนวณแบบนี้เหมาะกับงานมัลติมีเดียมากที่สุด เพราะข้อมูลจะส่งมาแบบสตรีมมิ่งซึ่งเป็นข้อมูลที่ต้องการให้โปรเซสเซอร์ประมวลผลอย่างต่อเนื่อง ผลลัพธ์ที่ได้คือ ความสามารถในการจัดการกับข้อมูลขนาดใหญ่ได้ในเวลาอันรวดเร็ว

ซึ่งคาดว่า การนำเทคโนโลยีโปรเซสเซอร์ Intel Core 2 Duo มาใช้จะช่วยแก้ปัญหาความล่าช้า และเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานของเครื่องคอมพิวเตอร์ได้เป็นอย่างดี ■

ความเห็นทางกฎหมาย

ป้องกันกรรมการกฤษฎีกาที่น่าสนใจ

► ศูนย์ข้อมูลกฎหมายกลาง

ปัญหาการดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการครู

นาย ย. ข้าราชการครู ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียน ถูกร้องเรียนว่ามีพฤติกรรมทุจริตเงินโครงการอาหารกลางวัน สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอจึงได้มีคำสั่งลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๓๘ แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง และคณะกรรมการฯ มีมติให้ลงโทษตัดเงินเดือนจำนวนร้อยละห้า เป็นเวลา ๑ เดือน แต่ผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดได้มีคำสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ อย่างไรก็ตามคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติได้พิจารณาและมีความเห็นให้เพิ่มโทษเป็นลดขั้นเงินเดือน จำนวน ๑ ชั้น นาย ย. ได้รับทราบคำสั่งจึงมีหนังสืออุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัย ต่อมาเมื่อพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกาศใช้บังคับ คณะอนุกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (อ.ก.ค.ศ.) เขตพื้นที่การศึกษาได้พิจารณามีมติให้ลงโทษตัดเงินเดือนร้อยละห้า เป็นเวลา ๑ เดือน แต่เนื่องจากนาย ย. เกษียณอายุราชการ

ไปแล้วตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๗ จึงให้งดโทษและเป็นกรณีวินัยถึงที่สุด นาย ย. ได้ยื่นคำร้องขอให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาทบทวนการเบิกเงินเดือนและคิดคำนวณบำนาญตั้งแต่วันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๔๑ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๗ เนื่องจากเห็นว่าคำนวณไม่ถูกต้อง สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา จึงขอหารือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาในสองประเด็น คือ

ประเด็นที่หนึ่ง กรณีของนาย ย. ถือว่ามีการดำเนินการทางวินัยแล้วหรือไม่

การดำเนินการทางวินัย นาย ย. เป็นกรณีที่เกิดขึ้นก่อนวันที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ มีผลใช้บังคับซึ่งมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครู พ.ศ. ๒๕๒๓ บัญญัติให้นำกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนมาใช้บังคับแก่ข้าราชการครูโดยอนุโลม และเมื่อข้อเท็จจริงฟังได้ว่าการดำเนินการทางวินัยนาย ย. สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดได้มี

คำสั่งลงโทษภาคทัณฑ์และสำนักงานการประถมศึกษาแห่งชาติได้มีคำสั่งเพิ่มโทษเป็นลดชั้นเงินเดือนจำนวน ๑ ชั้น โดยไม่ได้เปิดโอกาสให้นาย ย. ได้ชี้แจงและนำสืบแก้ข้อกล่าวหา นาย ย. จึงได้อุทธรณ์ว่าการสั่งลงโทษทางวินัยไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากไม่ได้เปิดโอกาสให้ชี้แจงและนำสืบแก้ข้อกล่าวหา และ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาได้ประชุมเมื่อวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๔๘ มีคำสั่งยกเลิกคำสั่งลงโทษภาคทัณฑ์และยกเลิกคำสั่งลงโทษลดชั้นเงินเดือนนาย ย. และมีคำสั่งให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาดำเนินการทางวินัยใหม่ตามมาตรา ๑๐๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ และในการประชุมเมื่อวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๘ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาได้มีมติลงโทษตัดเงินเดือนนาย ย. ร้อยละห้าเป็นเวลาหนึ่งเดือน แต่เนื่องจากนาย ย. เกษียณอายุราชการตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๗ จึงให้งดโทษกรณีดังกล่าวเห็นได้ว่า มีการดำเนินการทางวินัยนาย ย. แล้ว ทั้งนี้ ตามมาตรา ๑๐๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗

ประเด็นที่สอง กรณีของนาย ย. ต้องด้วยมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ หรือไม่

เมื่อได้ให้ความเห็นในประเด็นที่หนึ่งว่า มีการดำเนินการทางวินัยนาย ย. แล้ว กรณีดังกล่าวจึงเป็นไปตามมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งมีผลให้นาย ย. ไม่ต้องถูกพิจารณาเพิ่มโทษหรือถูกดำเนินการทางวินัยในกรณีใดๆ ต่อไป

(เรื่องเสร็จที่ ๔๔๔/๒๕๕๒ วันที่กสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง ปัญหาการดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการครู, คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๘))

การได้รับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา

ประเด็นที่หนึ่ง เมื่อมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้บัญญัติให้จัดทำบัญชีเงินเดือนของข้าราชการพลเรือนขึ้นใหม่ คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ก.พ.อ.) จะอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ เพื่อเทียบอัตราเงินเดือนของข้าราชการพลเรือนตามกฎหมายว่าด้วยเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งกับบัญชีเงินเดือนของข้าราชการพลเรือนสามัญตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้หรือไม่ หรือจะต้องจัดทำบัญชีเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาขึ้นใหม่เป็นการเฉพาะ

เมื่อพิจารณาเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ แล้ว จะเห็นได้ว่า เป็นบทกฎหมายเฉพาะที่มุ่งประสงค์ให้ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาได้รับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งให้สอดคล้องกับตำแหน่งที่เปลี่ยนแปลงไป โดยหากบทบัญญัติดังกล่าวมีเจตนารมณ์ที่จะกำหนดให้ใช้หลักเกณฑ์เดียวกันกับหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งแล้ว ก็ย่อมไม่มีความจำเป็นที่จะต้องบัญญัติหลักเกณฑ์ดังกล่าวไว้อีก เมื่อปรากฏว่า ได้มีการปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนโดยกำหนดบัญชีเงินเดือนขั้นต่ำขึ้นสูงและบัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการพลเรือนสามัญไว้ท้ายพระราชบัญญัติดังกล่าวตามมาตรา ๕๐

ในกรณีเช่นนี้ ก.พ.อ. จึงมีอำนาจตามมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่จะเทียบเคียงอัตราเงินเดือนของข้าราชการพลเรือนตามกฎหมายว่าด้วยเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งกับบัญชีเงินเดือนของข้าราชการพลเรือนสามัญตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้ โดยไม่จำเป็นต้องจัดทำบัญชีเงินเดือนและ

เงินประจำตำแหน่งของข้าราชการพลเรือนในสถาบัน
อุดมศึกษาขึ้นใหม่เป็นการเฉพาะ

ประเด็นที่สอง หาก ก.พ.อ. สามารถดำเนินการ
เทียบบัญชีเงินเดือนตามข้อ ๑ ได้ แต่อัตราเงินเดือน
ของข้าราชการพลเรือนสามัญตามพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่เทียบนั้น
ไม่ตรงกับอัตราเงินเดือนเดิมของข้าราชการพลเรือน
ในสถาบันอุดมศึกษาที่ ก.พ.อ. กำหนดตามกฎหมาย
ว่าด้วยเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง กรณีนี้ ก.พ.อ.
จะคงอัตราเงินเดือนเดิมตามกฎหมายว่าด้วยเงินเดือน
และเงินประจำตำแหน่งไว้ได้หรือไม่ อย่างไร

มาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ บัญญัติให้ข้าราชการ
พลเรือนสามัญได้รับเงินเดือนตามตำแหน่งในแต่ละประ
เภทตามที่กำหนดไว้ในบัญชีเงินเดือนขั้นต่ำขั้นสูงของ
ข้าราชการพลเรือนสามัญท้ายพระราชบัญญัติ ดังนั้น
ในการกำหนดช่วงเงินเดือนของข้าราชการพลเรือนใน
สถาบันอุดมศึกษาในแต่ละประเภท และระดับตำแหน่ง
ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนใน
สถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย
พระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ จึงต้องมี
มาตรฐานไม่แตกต่างไปจากหลักการกำหนดโครงสร้าง
เงินเดือนตามบัญชีเงินเดือนขั้นต่ำขั้นสูงของข้าราชการ
พลเรือนสามัญตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการ
พลเรือน

(เรื่องเสรีจที่ ๔๕๓/๒๕๕๒ บันทึกสำนักงาน
คณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การได้รับเงินเดือน
และเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการพลเรือน
ในสถาบันอุดมศึกษา, คณะกรรมการกฤษฎีกา
(คณะที่ ๘))

**คำอ้างตามพระราชบัญญัติ
ประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓**

เงินที่นายจ้างได้จ่ายให้แก่ลูกจ้างไม่น้อยกว่า
ร้อยละเจ็ดสิบห้าของค่าจ้างในวันทำงานที่ลูกจ้างได้รับ
ก่อนนายจ้างหยุดกิจการตลอดระยะเวลาที่นายจ้างไม่ได้
ให้ลูกจ้างทำงาน ตามมาตรา ๗๕ แห่งพระราชบัญญัติ

คุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย
พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.
๒๕๕๑ นั้น ถือเป็นคำอ้างตามมาตรา ๕ แห่งพระราช
บัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ หรือไม่

คำว่า “ค่าจ้าง” ตามพระราชบัญญัติประกัน
สังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ นั้น หมายถึงเงิน ที่นายจ้างจ่ายให้
แก่ลูกจ้างในวันหยุดซึ่งลูกจ้างมิได้ทำงานทุกประเภท
รวมทั้งวันหยุดที่นายจ้างไม่ได้ให้ลูกจ้างทำงานเนื่องจาก
นายจ้างหยุดกิจการชั่วคราวตามมาตรา ๗๕ แห่ง
พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ ด้วย และ
มีลักษณะเป็นค่าจ้างที่นายจ้างต้องหักเพื่อนำส่งเป็นเงิน
สมทบ ทั้งนี้ เพื่อให้การนำส่งเงินสมทบของลูกจ้างและ
นายจ้างเป็นไปอย่างต่อเนื่อง ซึ่งจะทำให้ลูกจ้างมีสิทธิ
ได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีต่างๆ ตามพระราช
บัญญัติประกันสังคมฯ เงินที่นายจ้างจ่ายให้แก่ลูกจ้าง
ตามมาตรา ๗๕ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงานฯ
จึงถือเป็น “ค่าจ้าง” ที่นายจ้างมีหน้าที่ต้องจ่ายให้แก่
ลูกจ้างเพื่อหักนำส่งเป็นเงินสมทบตามพระราชบัญญัติ
ประกันสังคมฯ

(เรื่องเสรีจที่ ๒๗๕/๒๕๕๒ บันทึกสำนักงาน
คณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง คำอ้างตามพระราช
บัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ (กรณีนายจ้าง
จ่ายเงินให้ลูกจ้างเมื่อนายจ้างหยุดกิจการทั้งหมด
หรือบางส่วนเป็นการชั่วคราว), คณะกรรมการ
กฤษฎีกา (คณะที่ ๘))

การใช้อำนาจบังคับชำระหนี้ภาษีอากร

ประเด็นที่หนึ่ง บุคคลธรรมดาที่ได้รับการปลดจากล้มละลายเมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาสามปีนับแต่วันที่ศาลได้พิพากษาให้เป็นบุคคลล้มละลายแล้ว กรมสรรพากรจะใช้อำนาจตามมาตรา ๑๒ แห่งประมวลรัษฎากร หรือจะต้องแถลงต่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ตามมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓ เพื่อบังคับกับทรัพย์สินที่มีอยู่ก่อนหรือได้มาภายหลังปลดจากล้มละลายของบุคคลนั้นเพื่อชำระภาษีอากรค้าง

การที่บุคคลธรรมดาได้รับการปลดจากล้มละลายเมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาสามปีนับแต่วันที่ศาลได้พิพากษาให้เป็นบุคคลล้มละลายแล้ว เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์แต่ผู้เดียวยังคงมีอำนาจดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สินของลูกหนี้ที่มีอยู่ก่อนปลดจากการล้มละลาย ดังนั้น กรมสรรพากรจึงไม่สามารถใช้อำนาจตามมาตรา ๑๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๒๕ บังคับชำระหนี้เอากับทรัพย์สินดังกล่าวได้ ส่วนทรัพย์สินอื่นที่บุคคลดังกล่าวได้มาภายหลังเวลาปลดจากล้มละลายไม่เป็นทรัพย์สินในคดีล้มละลาย กรมสรรพากรจึงมีอำนาจตามมาตรา ๑๒ แห่งประมวลรัษฎากร บังคับกับทรัพย์สินดังกล่าวเพื่อให้ได้รับชำระภาษีอากรค้างได้

ประเด็นที่สอง ลูกหนี้ค้างชำระภาษีอากรซึ่งหลุดพ้นจากหนี้หนึ่งเนื่องมาจากการประนอมหนี้ที่ศาลเห็นชอบแล้วตามมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลายฯ กรมสรรพากรซึ่งเป็นเจ้าหนี้ไม่ได้ให้ความยินยอมด้วยในการประนอมหนี้ดังกล่าว กรมสรรพากรหรือเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์จะเป็นผู้มีอำนาจบังคับกับทรัพย์สินที่มีอยู่ก่อนหรือได้มาภายหลังการประนอมหนี้สำเร็จ เพื่อชำระภาษีอากรค้าง

ในกรณีที่มีการประนอมหนี้ เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ยังมีอำนาจจัดการทรัพย์สินของลูกหนี้ซึ่งเกี่ยวข้องกับข้อตกลงในการประนอมหนี้ กรมสรรพากรจึงไม่อาจใช้อำนาจตามมาตรา ๑๒ แห่งประมวลรัษฎากร กับทรัพย์สินนั้นโดยตรงได้

ประเด็นที่สาม กรมสรรพากรหรือเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์มีกำหนดเวลาบังคับชำระหนี้ตามประเด็นที่หนึ่งและประเด็นที่สอง เท่าไร นับแต่วันไหนและหากกรมสรรพากรไม่ได้ยื่นคำขอรับชำระหนี้ในคดีที่ลูกหนี้ค้างชำระภาษีอากรฟ้องคดีล้มละลายจะมีผลต่อการบังคับชำระหนี้เนื่องจากลูกหนี้ไม่หลุดพ้นหนี้ภาษีอากรหรือไม่อย่างไร

เมื่อศาลสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้เด็ดขาดแล้ว เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ชอบที่จะบังคับชำระหนี้จากลูกหนี้ภายในกำหนด ๑๐ ปี ตามมาตรา ๒๗๑ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง และกรมสรรพากรจะต้องดำเนินการยึดหรืออายัดและขายทอดตลาดทรัพย์สินของผู้ต้องรับผิดชอบเสียภาษีอากรภายในกำหนดเวลา ๑๐ ปีนับแต่วันที่ใช้อำนาจยึดหรืออายัดสำหรับกรณีที่กรมสรรพากรมิได้ยื่นขอรับชำระหนี้ภาษีอากรภายในกำหนดตามมาตรา ๙๑ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลายฯ เห็นว่า มาตรา ๗๗ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว บัญญัติเพียงว่าคำสั่งปลดจากล้มละลายทำให้บุคคลล้มละลายหลุดพ้นจากหนี้ทั้งปวงอันพึงขอรับชำระได้ โดยมีข้อยกเว้นเกี่ยวกับหนี้ภาษีอากรไว้ ซึ่งข้อยกเว้นกรณีนี้กฎหมายหาได้มีบทบัญญัติว่าต้องเป็นหนี้ที่ได้ยื่นขอรับชำระแล้วหรือเป็นบทบัญญัติที่อยู่ภายใต้บังคับของมาตรา ๙๑ ไม่ กรมสรรพากรจึงมีอำนาจบังคับกับทรัพย์สินดังกล่าวเพื่อให้ได้รับชำระภาษีอากรค้างได้

เรื่องเสรีจที ๒๘๒/๒๕๕๒ บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การใช้อำนาจบังคับชำระหนี้ภาษีอากร กรณีที่ลูกหนี้ได้รับการปลดจากการล้มละลายและกรณีที่มีการประนอมหนี้, คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๑)

การบังคับใช้พระราชบัญญัติ ว่าด้วยการให้เอกชน เข้าร่วมงานหรือดำเนินการ ในกิจการของรัฐ พ.ศ. ๒๕๓๕

การดำเนินโครงการรถไฟฟ้าสายสีเขียวในรูปแบบ “จ้างเอกชนดำเนินงาน” (PPP-Gross Cost) จะต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐ พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือไม่

การดำเนินโครงการรถไฟฟ้าสายสีเขียวรูปแบบ PPP-Gross Cost มีลักษณะที่รัฐเป็นผู้ลงทุนด้านงานโยธา และให้เอกชนลงทุนจัดหาและบำรุงรักษาระบบรถไฟฟ้า รวมถึงจ้างเอกชนเดินรถไฟฟ้า โดยรายได้ค่าโดยสารทั้งหมดเป็นของรัฐและรัฐจะทยอยจ่ายคืนค่าลงทุนให้เอกชนในภายหลังเมื่องานก่อสร้างแล้วเสร็จ รวมทั้งจ่ายค่าจ้างเดินรถและค่าบำรุงรักษาให้เอกชนตามพื้นฐานของผลการดำเนินงานที่กำหนด (Performance Based Contract) เมื่อเอกชนเป็นผู้ลงทุนจัดหาระบบและบำรุงรักษาระบบไฟฟ้า ซึ่งเป็นสาระสำคัญของโครงการและเป็นทรัพย์สินถาวรที่มี

ลักษณะเป็นส่วนควบกับงานโยธาซึ่งเป็นของรัฐ กรณีดังกล่าวจึงเป็นการให้เอกชนเข้ามาร่วมลงทุนในโครงการและเอกชนได้รับค่าตอบแทน แม้จะมีการเรียกค่าตอบแทนนั้นว่าค่าจ้างก็ตาม แต่ค่าจ้างดังกล่าวมีลักษณะเป็นการจ่ายคืนค่าลงทุนให้แก่เอกชนรวมอยู่ในค่าตอบแทนด้วย จึงชัดเจนว่าไม่ใช่เป็นการจ้างเอกชนเท่านั้น หากเป็นการให้เอกชนเข้ามาร่วมลงทุนในโครงการรถไฟฟ้าด้วย ซึ่งเป็นการ “ร่วมงานหรือดำเนินการ” ตามบทนิยามในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานฯ หากโครงการรถไฟฟ้าดังกล่าวมีมูลค่าการลงทุนตั้งแต่หนึ่งพันล้านบาทขึ้นไป ก็ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติดังกล่าว

(เรื่องเสร็จที่ ๒๘๔/๒๕๕๒ บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การบังคับใช้พระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐ พ.ศ. ๒๕๓๕ (กรณีการดำเนินโครงการรถไฟฟ้าสายสีเขียวในรูปแบบ PPP-Gross Cost, คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ))

มาตรการประหยัดพลังงาน ของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

▶ กลุ่มพัฒนาระบบบริหาร
ส่วนนโยบายและแผน สำนักอำนวยการ

ตามคำรับรองการปฏิบัติราชการของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๒ ตัวชี้วัดที่ ๑๑ “ระดับความสำเร็จของการดำเนินการตามมาตรการประหยัดพลังงานของส่วนราชการ” กำหนดให้สำนักงานต้องจัดทำมาตรการประหยัดพลังงาน เพื่อใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติ ซึ่งคณะทำงานลดการใช้พลังงานได้จัดทำมาตรการประหยัดพลังงานของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาแล้วเสร็จ และเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ให้ความเห็นชอบมาตรการดังกล่าวเรียบร้อยแล้ว โดยมีรายละเอียดดังนี้

วิธีการใช้เครื่องปรับอากาศ

๑. ตั้งอุณหภูมิเครื่องปรับอากาศที่ ๒๕ องศาเซลเซียส ซึ่งเป็นอุณหภูมิที่กำลังสบาย อุณหภูมิที่เพิ่มขึ้น ๑ องศา ต้องใช้พลังงานเพิ่มขึ้นร้อยละ ๕ - ๑๐
๒. เปิดเครื่องปรับอากาศเท่าที่จำเป็นและปิดทันทีเมื่อเลิกใช้
๓. ปิดเครื่องปรับอากาศทุกครั้งที่จะไม่อยู่ในห้องเกิน ๑ ชั่วโมง
๔. ขณะเปิดเครื่องปรับอากาศอย่าเปิดหน้าต่าง ประตู ทีวี และไม่ควรเปิดพัดลมดูดอากาศเพราะจะทำให้เครื่องปรับอากาศต้องทำงานหนักเต็มที่อยู่ตลอดเวลา และเครื่องปรับอากาศจะทรุดโทรมเร็วกว่าปกติ
๕. อย่าปิดเปิดเครื่องในระยะเวลากระชั้นชิด หลังจากปิดเครื่องแล้วถ้าจะเปิดใหม่ ควรทิ้งระยะห่างประมาณ ๑๐ นาที การปิดเปิดเครื่องในระยะเวลากระชั้นชิดจะทำให้เครื่องชำรุดได้ง่าย
๖. ในเวลาหยุดพักงานตอนเที่ยงและเลิกงานแล้ว ให้ผู้ปฏิบัติงานตามห้องต่างๆ ปิดเครื่องปรับอากาศให้เรียบร้อย
๗. จัดให้มีการบำรุงรักษาอุปกรณ์ ตรวจสอบสภาพอุปกรณ์เครื่องปรับอากาศ และทำความสะอาดเครื่องปรับอากาศอย่างสม่ำเสมอ

วิธีการใช้กระแสไฟฟ้า

๑. ปิดสวิตซ์ไฟและเครื่องใช้ไฟฟ้าทุกชนิดเมื่อเลิกใช้งาน สร้างเป็นนิสัยในการดับไฟทุกครั้งที่ออกจากห้อง
๒. ในเวลาราชการให้เปิดไฟในห้องทำงานเฉพาะเท่าที่จำเป็นในการทำงาน เมื่อไม่มีผู้ปฏิบัติงานห้องนั้นในจุดใด ให้ปิดไฟในจุดนั้นทุกครั้ง
๓. ก่อนเวลา ๘.๓๐ น. และในเวลาพักกลางวันของวันทำงานในแต่ละวันให้ปิดไฟในห้องทำงานทุกดวงและทุกครั้ง
๔. หลังเวลา ๑๖.๓๐ น. ให้ปิดไฟในห้องทำงานเว้นแต่ผู้ที่ยังปฏิบัติงานอยู่ต่อไปก็ให้เปิดไฟในห้องทำงานนั้นเฉพาะในส่วนที่ผู้นั้นปฏิบัติงานอยู่เท่านั้น และในกรณีนี้สามารถอยู่ปฏิบัติงานต่อไปได้ไม่เกินเวลา ๑๙.๓๐ น. หลังจากนั้นจะต้องปิดไฟในห้องทำงานหมดทุกดวง ทั้งนี้ เว้นแต่ในกรณีที่สำนักงานมีราชการเร่งด่วนที่จำเป็นต้องทำงานล่วงเวลา และเป็นกรณีที่ได้รับอนุมัติจากเลขาธิการฯ แล้วเท่านั้น
๕. ลดจำนวนหลอดไฟในบริเวณที่มีความสว่างมากเกินไปจนความจำเป็น ทั้งนี้ ต้องคำนึงถึงความปลอดภัยด้วย

วิธีการใช้เครื่องคอมพิวเตอร์

๑. ปิดจอภาพเมื่อไม่ใช้งานนานเกิน ๑๕ นาที (หรือช่วงพักกลางวัน)
๒. ควรตั้งระบบประหยัดพลังงานในเครื่องโดยตรวจสอบว่า ถูกสั่งให้ทำงานแล้วหรือยัง ถ้ายังให้สั่งระบบทำงานโดย Set ค่า Power Option เป็น Enable Hibernation หรือ Energy Star ๔
๓. ไม่ควรเปิดเครื่องที่ไม่ได้ใช้งานทิ้งไว้
๔. ถ้าเกิดมีเสียงดัง หรือมีอุปกรณ์ชำรุด ให้แจ้งต่อเจ้าหน้าที่เครื่องคอมพิวเตอร์เพื่อทำการตรวจสอบ
๕. ก่อนเปิดเครื่องใช้งานควรมีเป้าหมายที่แน่นอนว่าจะทำอะไร จะได้ประหยัดเวลาในการใช้เครื่อง
๖. ควรตั้งเครื่องคอมพิวเตอร์ในที่ที่มีการระบายความร้อนได้ดี
๗. การใช้เครื่องคอมพิวเตอร์กระเป่าหิ้วจะประหยัดพื้นที่และประหยัดไฟฟ้าได้มากกว่าแบบตั้งโต๊ะ
๘. หลังเลิกงานควรตรวจสอบดูว่า ได้ปิดเครื่องคอมพิวเตอร์และพรินเตอร์แล้วหรือยัง โดยการ Turn Off ไม่ใช่การ Stand By
๙. ควรตรวจงานจากหน้าจอก่อนพิมพ์ออกทางเครื่องพิมพ์
๑๐. กรณีต้องการหลายสำเนา แต่ละชุดมีเอกสารหลายแผ่น ไม่ควรพิมพ์ออกจากเครื่องพิมพ์ทั้งหมด ควรใช้เครื่องถ่ายเอกสารประกอบการทำสำเนา

วิธีการใช้ลิฟต์

๑. ห้ามใช้ลิฟต์กรณีขึ้นลงชั้นเดียว
๒. ก่อนเปิดประตูลิฟต์ เหลียวดูชกนิตหาเพื่อนร่วมทาง เพื่อช่วยประหยัดไฟฟ้า
๓. บำรุงรักษาอุปกรณ์ ตรวจสอบสภาพอุปกรณ์ลิฟต์อย่างสม่ำเสมอ

วิธีการใช้รถยนต์ส่วนบุคคล

๑. ใช้ระบบการใช้รถร่วมกันหรือคาร์พูล (Car Pool) ไปไหน มาไหนที่หมายเดียวกัน ทางผ่านหรือใกล้เคียงกันควรใช้รถคันเดียวกัน
๒. ให้พนักงานขับรถวางแผนก่อนเดินทาง โดยศึกษาเส้นทางก่อนทุกครั้ง จะได้ไม่หลงทาง ไม่เสียเวลา และไม่เปลืองน้ำมัน
๓. หากต้องจอดรถรอให้ดับเครื่องยนต์ทุกครั้ง และในอาคารที่จอดรถห้ามติดเครื่องยนต์ทิ้งไว้
๔. ควรขับในอัตราความเร็วที่ ๙๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมงหรือตามที่กฎหมายกำหนด และใช้เกียร์ให้สัมพันธ์กับความเร็วรอบ
๕. ควรจอดรถโดยวิ่งไปอย่างช้าๆ แทนการอุ่นเครื่องยนต์โดยการจอดรถติดเครื่องอยู่กับที่
๖. เปิดใช้เครื่องปรับอากาศตามความจำเป็น และไม่ปรับให้เย็นมากจนเกินไป
๗. บำรุงรักษาและตรวจเช็คเครื่องยนต์และอุปกรณ์ รวมทั้งลมยางเป็นประจำ

วิธีการใช้น้ำประปา

๑. หมั่นตรวจสอบ และซ่อมแซมรอยรั่วต่างๆ ของอุปกรณ์ทั้งหมดอย่างสม่ำเสมอ หากพบจุดที่มีการรั่วไหลให้แจ้งซ่อมเพื่อลดการสูญเสียน้ำ และไฟฟ้าสำหรับเครื่องปั้มน้ำ
๒. เลือกใช้สุขภัณฑ์ที่ประหยัดน้ำประปา
๓. รณรงค์ให้มีการใช้น้ำประปาอย่างประหยัด

การติดตามประเมินผล

๑. มีการรายงานผลการใช้สาธารณูปโภคตามมาตรการประหยัดพลังงาน (ตามรายงานผลการตรวจสอบภายใน)
๒. มีการติดตามประเมินผลภาพรวมตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ รอบ ๖ เดือน ๙ เดือน และ ๑๒ เดือน

▶ **ดร.สงขลา วิชัยขัทคะ** รองเลขาธิการคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ให้การต้อนรับคณะผู้เข้าฝึกอบรม หลักสูตร “การพัฒนาหลักสูตรหมวดวิชาชีพ ระดับต้น รุ่นที่ ๖” และคณะผู้เข้าฝึกอบรม หลักสูตร “หลักสูตร “หลักสูตรหมวดวิชาชีพ ระดับกลาง รุ่นที่ ๙” จัดโดยสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในการศึกษาดูงานและฟังการบรรยาย เรื่อง “เทคนิคการร่างกฎหมายและให้ความเห็นทางกฎหมาย” เมื่อวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๒ และวันพฤหัสบดี ที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๒ โดยผู้เข้ารับการฝึกอบรมเป็นนิสิตจากส่วนราชการต่างๆ (ระดับต้น เดิม ๕-๖ และระดับกลาง เดิม ๗-๘) จำนวน ๔๐๐ คน (รุ่นละ ๒๐๐ คน)

▶ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จัดกิจกรรมตามโครงการ “อาชีวศึกษาสู่สากล” ครั้งที่ ๓/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๕๒ ณ ห้องบรรยาย K๔๒๓ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ (วิทยาเขตกล้วยน้ำไท) โดยอาจารย์ธัญลักษณ์ นามจักร รองคณบดีคณะนิติศาสตร์ ให้การต้อนรับ มีนักศึกษาคณะนิติศาสตร์ ชั้นปีที่ ๓ ให้ความสนใจเข้าร่วมกิจกรรมในครั้งนี้

กิจกรรมประกอบด้วย การบรรยายโดยเน้น เรื่อง “การร่างกฎหมายและการให้ความเห็นทางกฎหมาย” การให้คำแนะนำเกี่ยวกับวิชาชีพทางกฎหมายที่น่าสนใจ การบอกเล่าประสบการณ์จากการทำงานและการศึกษาต่อต่างประเทศ การค้นคว้าข้อมูลกฎหมายผ่านเว็บไซต์ของสำนักงาน www.krisdika.go.th โดยทีม Km Young Elite และการจัดนิทรรศการเพื่อเผยแพร่ผลการดำเนินงานของสำนักงาน

ปล่อยสัตว์อย่างไรให้ได้บุญ

การทำบุญปล่อยชีวิตสัตว์ ไม่ว่าจะเป็นสัตว์เล็กสัตว์ใหญ่ เราจะต้องทำด้วยจิตมุ่งเป็นกุศลจริง ๆ หมายความว่าเราอยากจะช่วยเหลือเกื้อกูลสัตว์จริง ๆ แต่ถ้าเราเอาสัตว์มาปล่อย แล้วเราก็อธิษฐานว่า “สาธุ ขอให้การปล่อยนี้ทำให้ฉันอายุยืนหน่อยเถอะ ขอให้ถูกเลขหน่อยเถอะ ขอให้หายชวยหน่อยเถอะ” สิ่งนี้ถือว่าไม่เข้าเกณฑ์ เพราะว่าเจตนาไม่เป็นกุศล

เจตนาเป็นกุศลก็หมายความว่า เราเห็นเขาดกทุกข์ได้ยาก แล้วต้องการจะช่วยเหลือเขา ให้พ้นจากความทุกข์ยากลำบาก โดยที่ไม่ได้ร้องผลตอบแทนอะไรเลย เมื่อเจตนาเราเป็นกุศลมันจึงจะเป็นบุญ แต่ถ้าเรามีเจตนาเคลือบแฝง เช่น ปล่อยเขาเพื่ออยากให้เราดีขึ้น เพื่ออยากให้เราหายทุกข์หายโศก หายชวย อย่างนี้มันไม่ใช่การทำบุญ แต่เป็นการลงทุนอย่างหนึ่ง เพราะเจตนาของเราจริงๆ เราไม่ได้ต้องการช่วยเขาหรอกนะ ต้องการช่วยตัวเองต่างหาก แต่ยืมเขามาเป็นเครื่องมือ

ถ้าท่านเมตตาจริง ๆ นะ ปล่อยให้หนกอยู่บนฟ้า ปล่อยให้ปลาอยู่ในน้ำ นั่นคือสิ่งที่ถูกต้องที่สุด ปล่อยให้สัตว์ได้อยู่อย่างสัตว์ นั่นแหละคือการปล่อยนกปล่อยปลาที่แท้จริง.

พระมหาวิจิตร วชิรเมธี (ว.วชิรเมธี)